

Талоқ (рисола) (9)

05:00 / 15.02.2017 7949

ТАЛОҚ ИХТИЁРИНИ ТОПШИРИШДА ҚЎЛДАН БОШҚА АЪЗОНИ ИШЛАТИШ

Тафвизут талоқ учун фақат "ишинг қўлингда" ибораси ишлатилмайди. Балки, ундан бошқа уни ўрнини боса оладиган иборалар билан ҳам аёлга талоқ ихтиёрини бериш мумкин. Фақиҳлар бу масалада кенгликни ихтиёр қилганлар. Масалан, "ишинг қўлингда" ибораси ўрнига эр аёлга: "Ишинг икки кафтингда" ёки "ишинг ўнг қўлингда" ёки "чап қўлингда" ёки "оғзингда" ёки "тилингда" каби иборалар билан тафвизут талоқ рўёбга чиқади.

وَأَكْلَامَشٍ وَأَكْنِيْمِيٍّ وَأَكْنِيْفِكْ يِفْ كُرْمَاقٍ وَأَكْنِيْفِ دِيْقَبَسِيْلَ أَضِيْ دِيْلِو
كَلْدَكْنِ أَكْنِاسِلْ وَأَكْمَفْ

"Қўл ҳам қайд эмас. Чунки, эр: "Ишинг кафтингда ёки ўнг ёки чап қўлингда ёки оғзингда ёки тилингда" деса, ўшанда ҳам юқорида кабидир" (Баҳрур роиқ).

МАЪЛУМ МУДДАТНИ БЕЛГИЛАБ ТАЛОҚ ИХТИЁРИНИ ТОПШИРИШ

Айни шу масалага доир сўзлар юқорида ҳам зикр қилинди. Тафвизут талоқ мутлоқ бўлади. Уни қабул қилиш ёки қабул қилмаслик баъзан мажлисга ва баъзан белгиланган кун ҳамда санага чекланади. Охирги суратда эр томонидан аёлга берилган талоқ ихтиёри мажлис доирасида бўлмайди. Балки, белгиланган кунгача талоқ ихтиёри аёлда боқий қолади. Масалан, бир киши мутлоқ равишда талоқ ихтиёрини сенг топширдим деб, аёлига айтса, ихтиёр мажлис тугагунича давом этади. Агар бирор кун ёки сана билан қайдлаб талоқ ихтиёрини эр аёлга топширса, белгиланган кунгача аёлда ўзига-ўзи талоқ қўйиш ихтиёри мавжуд бўлади. Белгиланган кун келишидан олдин аёл қачон хоҳласа, ўшанда ўзига-ўзи талоқ қўйиши мумкин бўлади. Чунки, ушбу суратда ихтиёр мажлисга доир бўлмайди ва мажлисни тугаши ихтиёрга таъсир ўтказмайди. Масалан, эр: "Қачон хоҳласанг ўзингни талоқ қилавер" деб, талоқ қўйиш ихтиёрини аёлига топширса, аёл умрини охиригача ўзини-ўзи талоқ қилиш ихтиёрига эга бўлади.

أَدَلِاقٍ وَأَدَنْسِلْ وَأَدَرَّشِلْ وَأَدَمَّوِيْ كَدِيْبْ كُرْمَاقٍ وَأَدَلِو
وَأَدَلِوَسِلْ جَلْبَابِ دِيْقَتِيْ أَدَنْسِلْ وَأَدَرَّشِلْ وَأَدَمَّوِيْ
بِأَوْجَلِ رِيْغَبِ تَلْغَاشَاتٍ وَأَدَسِلْ جَمْنَمِ تَمَاقٍ وَأَدَمَّوِيْ تَعَاشِ أَدَسْفَنَ رَاتَخَاتٍ
فِيْ أَلْخِ بَتَّقُولِ نَمَّوِيْ شَيْقَبِ أَمَّوِيْ خَلْطَبِيْ أَلْ

"Агар бир кун ёки бир ой ёки бир йил ишинг қўлингда" деса ёки: "Бугун ёки шу ой ёки шу йил" деса ёки: "Бу кун ёки бу ой ёки бу йил" деса мажлис билан қайдланмайди. Аёл учун ўша вақтнинг барчасида ўзи учун ундан нимани хоҳласа ихтиёр қилади. Агар мажлисдан туриб кетса ёки жавобсиз бирор нарса билан машғул бўлиб кетса, модомики вақт бор экан ҳеч қандай хилофсиз аёлнинг хиёри ботил бўлмайди" (Фатвои ҳиндия).

БАЛОҒАТГА ЕТМАГАН АЁЛИГА ТАЛОҚ ИХТИЁРИНИ БЕРИШ

Ихтиёр масаласи ом масалалардан ҳисобланади. Унда эр-хотинни балоғатга етиши, етмаслиги ёки улардан бирини балоғатга етмаслиги ихтиёрни дуруст бўлишига тўсқинлик қилмайди. Қўйинки, ҳар суратда, талоқ ихтиёрини эр ўз аёлига топшириши ва аёл уни истеъмол қилиши мумкин. Ҳатто, фақиҳлар балоғатга етмаган болани ўспирин бўлишини ҳам қайд қилмаганлар. Аллома Шомий раҳматуллоҳи алайҳ: "Икки эр-хотин ҳам балоғатга етмаган бўлсалар ва ихтиёр беришни тушунсалар. Бас, эр томонидан берилган ихтиёрни аёл қабул қилиши билан унга талоқ воқе бўлади" деганлар.

نَّأَلَّ حَصَّاهُ سَفَنَ تَوَّلَطَ قَالَطَلَا يُونَي لَدَيَّ كَرْمَ أَرِيَّ صِلَا هَتَّ أَرْمَال لَاقَ إِذْ
نَ طَرَشَبُ لُقُوعِي أَلَّيَّيَّ صَوُّهُ لَوْ قُلَّ طَ نَ تَوَّلَطَ نَ إِ هَمَّ أَلَّ كَ رِي دُقَات
لُقُوعِي لَرِيَّ بَعَثَ لَأَنْ مَزَلِّي أَلَّ وَقَالَطَلَا أَلَّ هَلَّ عَ عَقُوعِي نَ أَحَصَّيَّ فَمَلَّ كَتَّي

"Агар эр балоғатга етмаган аёлига ишинг қўлингда деб, талоқни ният қилса, бас аёл ўзини талоқ қилса дуруст бўлади. Чунки, эрнинг каломининг тақдири: "Агар ўзингни-ўзинг талоқ қилсанг, бас сен талоқсан" дегани бўлади. Ақлли бўлмаган гўдак, деган сўздан мурод гапиришни билиш шарти биландир. Бас, гўдакка талоқни воқе қилиш дурустдир. Шунинг учун (ихтиёрни аёлни ўзига топширишда) ақлни шарт қилиш лозим эмас" (Раддул мухтор).

ТАФВИЗУТ ТАЛОҚДА ИККИНИ НИЯТ ҚИЛИШ ДУРУСТ ЭМАС

"Ихтиёр қил", "ишинг қўлингда" каби тафвизут талоқ ибораларини айтиб икки талоқни ният қилиш дуруст эмас. Агар эр аёлга талоқни тафвиз қилиб, икки талоқни ният қилса, бас бир боин талоқ воқе бўлади. Шу билан бир қаторда аёл бундай ҳолатда ўзига-ўзи бирдан зиёда талоқни қўя олмайди.

هَنَّابٌ دِحَاوُ عَقَاتُ هَنَّابٌ إِفْرُحُ لِي فِي نَيْتِنْتُ وَأَدِحَاوُ عَوْنٌ وَأَدَدَعُ وَنَيَّ مَلَّ نَبُ

"Ҳурнинг ҳаққида ададни ният қилмаслик ёки бир ёки иккини ният қилиш билан бир боин талоқ воқе бўлади" (Раддул мухтор).

НИКОҲДАН ОЛДИН ТАЛОҚНИ ТОПШИРИШ ДУРУСТ ЭМАС

Тафвизут талоқ никоҳга доир масала бўлгани боис, ундан олдин никоҳга

нисбат бермай топширилган талоққа эътибор берилмайди. Масалан, бир киши никоҳдан олдин бўлажак аёлига: "Қачон хаҳласайиз ўзингизга талоқ қўйишингиз мумкин" деб уйланса ва аёл берилган ихтиёрдан фойдаланиб ўзига-ўзи талоқ қўйса, бас талоқ воқе бўлмайди.

Ҳа, агар бир киши баъзи шартларга биноан бир қизга уйланиб, шартлар қайд қилинган дафтарга қўл қўйса ва ақддан кейин шартларни никоҳ томонга боғламай мутлоқ қабул қилса, бас бу шартлар қабул қилинмайди ва у шартларга биноан аёл ўзига-ўзи талоқ қўйса, талоқ воқе бўлмайди. Балки, никоҳ боқий қолади.

”حَصَى الْفَحَّالُ النَّوْلَ لِبَقْضِ وَيُوفِّي لَهَا

"Никоҳдан олдинги тафвиз дуруст эмас" (Раддул мухтор).

Ҳа, агар никоҳдан олин қўйилган шартлар аёл томонидан қўйилса, масалан, аёл бўлажак турмуш ўртоғига қарата: "Ихтиёримни ўзимга берсангиз сизга турмушга чиқаман ва қачон хоҳласам ўзимга-ўзим талоқ қўяман" деса ва эр бўлажак рафиқа томонидан қўйилган шартларни қабул қилса, никоҳ дуруст бўлиб, аёлга ихтиёр берилади. Агар ушбу шартларни ибтидода аёл эмас эр қўйса, тафвизут талоқ дуруст бўлмайди ва аёл ўзига-ўзи талоқ қўя олмайди.

”حَصَى أَوْ دَيْبِ أَوْ رَمَّ أَنْ تَلَعِ أَوْ حَكَ

"(бир аёлга) аёлнинг иши қўлида бўлиш шартига биноан уйланса, дурустдир" (Раддул мухтор).

”قَلَطُ أَيْ دَيْبِ أَوْ رَمَّ أَنْ تَلَعِ كُنْ مَيْسُفَنْ تُجْوزُ تَلِاقَ فُؤَاءِ رَمَّ لَوْ تَأْتَبَا إِذَا أَمَّ بَدَيْ قُمْ قُلُطَاتِ الْجُوزِ الْأَدْبُ وَوَلَّ أَمْ، تَلَبَّ قُجُورًا لِقَاقِ قُلُاطِ يَنْ أَلَعِ وَأُ دِيرًا أَمْ لُكْ يَسْفَنْ أَوْ دَيْبِ رَمَّ أَلَّ حَصَى أَلِ وَ

"Аёл: "Ишим қўлимда қачон хоҳласам ўзимни-ўзим талоқ қиламан ёки талоқ қилиш ўзимни ихтиёримда бўлиш шарти билан сизга никоҳланаман" деб бошласа, эр аёлга жавобан қабул қилдим деса, никоҳдан кейин аёлда ихтиёр бўлади ва никоҳ дуруст бўлади. Агар эр дастлаб ўша шартни қўйса, аёл талоқ бўлмайди ва аёлнинг иши қўлида ҳам бўлмайди" (Раддул мухтор).

НИКОҲДАН ОЛДИН ТАЪЛИҚ ТАРЗИДА ҚИЛИНГАН ТАФВИЗ ДУРУСТ

Тафвизут талоқни никоҳ томонига нисбат бериб эр аёлига: "Қачон сизга никоҳлансам сизда ўзизга-ўзиз талоқ қўйиш ихтиёри бўлади" ёки "Никоҳланганимиздан кейин сизда талоқ қўйиш ихтиёри мавжуд" деса, бас бу каби иборалар билан талоқни никоҳдан олдин тафвиз қилиш жоиздир. Лекин, ушбу ибораларга чуқур ҳақиқат кўзи билан боқилса, бу аслида тафвиз эмас, балки, талоқни таълиқ қилиш ҳисобланади. Зеро, эр: "Қачон менга турмушга чиқсанг сенда талоқ қилиш ихтиёри мавжуд" деган иборани айтмоқда. Шунинг учун бирор таълиқсиз бир киши уйланишдан

олдин бўлажак рафиқасига: "Сенда ихтиёр бор" деса, на тафвиз ва на никоҳдан сўнг аёлда ихтиёр собит бўлади.

Умуман олиб қаралганда, никоҳга таълиқ қилиб қилинган тафвизут талоқ эътиборга олинади ва ҳатто балоғатга етмаган бола бўлсада! Аслида эса, балоғатга етмаган болалар талоқ қўйиш аҳл эмаслар. Шундай бўлсада, талоқни таълиқ шаклида аёлига топширса эътиборга олинади. Чунки, балоғатга етмаган болаларни тафвизи мулк қилиб бериш зимнидаги таълиққа асосланган.

حَصَّيْ كَيْلْمَّتْ لِرَابِّتْ عَابٌ حَصَّيْ مَلْ نَفْ، قَيْلْ عَتْ هُونْ مَضْ يَفْ كَيْلْمَّتْ آدَهْ نَأَلْ
قَيْلْ عَتْ لِرَابِّتْ عَابٌ هَانْ حَصَّ صَفْ، قَيْلْ عَتْ لِرَابِّتْ عَابٌ

"Чунки бу зимнида таълиқ бўлган тамликдир. Гарчи тамлик эътибори билан дуруст бўлмасада, таълиқ маъносининг эътибори билан дуруст бўлади. Шунинг учун таълиқ эътибори билан дуруст бўлади дедик" (Раддул мухтор).

ЎЗАРО ХАТ ВА ШАРТНОМАГА КЎРА НИКОҲЛАНИШ

Никоҳ вақтида эр бўлажак турмуш ўртоғига: "Мен сизни олидингиздаги эрлик бурчимни бажара олмасам ёки бедарак йўқолиб кетсам ёки Аллоҳ кўрсатмасин қамаққа тушиб қолсам ёки хорижга кетиб сени олдинга келмай қўйсам ёки озиқ-овқатингдан хабар олмай қўйсам менга берилган талоқ ҳаққини сенга топшираман. Сен икки йил (ёки қанчадир аниқ муддат) мени кутиб, сўнг ўзинга уч талоқ қўиб, бошқа эрга тегишинг мумкин" деган мазмунда хат ёзиб берса ёки эр бўлажак турмуш ўртоғига қуйидаги шартлар билан уйланса, масалан, бир йилгача сендан хабар олмасам ёки озиқ-овқат ва нафақангни адо қилмасам, ўзинга-ўзинг талоқ қўйишга ҳаққинг бор деса ёки эр: "Қачон хоҳласанг мендан ажралиб кетишинг мумкин" деса, бас юқоридаги барча суратларда, шарт рўёбга чиққандан сўнг аёлда ўзига-ўзи талоқ қўйиш ихтиёри мавжуд бўлади. Лекин, ушбу ихтиёр шартнома ёки хатда кўрсатилган муддатгача ўз кучида туради. Ундан кейин эса, аёлда ихтиёр қолмайди.

نَأَلْ آهَلْ فْ كَسْفَنْ يَقْلَطْ وَأَقْلَطْ لَأَضْيُوفَتْ يُونَّيْ كَدَيْبْ كُرْمَأْ وَأَيْرَاتْ خَا آهَلْ لَأَقْ
هُتْ قُوْيْ مَلْ أَمْرَتْ كَأْ وَأَمْوِيْ لَأَطْ نَأُوْ أَرَابْ خِوْ وَأَهَّ فَاشْمُ هَبْ أَوْمَلْ عَسْلَجَمْ يَفْ قَلَطْتْ
أَوْمَلْ عَلْبَقْ تَقْوَلْ يَضْمَيْ وَ

"Эр аёлига талоқни топширишни ният қилиб: "Ихтиёр қил" ёки "Ишинг қўлингда" деса ёки: "Ўзингни талоқ қил" деса, аёл оғзаки ёки хабар орқали талоғи ўзига топширилганини билган мажлисда ўзини-ўзи талоқ қилиши мумкин. Ушбу вақт билан чегараланмаган мажлис ўзгармай бир кун ёки ундан кўпроқ муддатга чўзилиб кетса ҳам аёлнинг ихтиёри ботил бўлмайди. Вақт аёл ихтиёри ўзидалигини билишидан олдин ўтиб кетса, аёлнинг ихтиёри тугайди" (Дуррул мухтор).

سَلِّمْ رَبُّنَا مُحَمَّدًا وَسَلِّمْ عَلَىٰ آلِهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَلَىٰ كُلِّ مَنِيعٍ وَمَنْ يَمَسَّ يَكُ مِنَ الْغَائِبِينَ
تَقْوَىٰ لَكَ أَذَىٰ وَهُدًى نَّعْمَ أَهْلَ الْبَيْتِ مُحَمَّدٌ خَيْرٌ مِنْ نَارٍ وَكَيْرٌ مِنْ مَاءٍ
بِوَضْعِهِ وَوَفِّتَ لِدَيْقِ

"Мусаннифнинг модомики вақт билан чегараланмаган бўлса дегани, яъни эр аёлига: "Бугун аёлимга ўзини-ўзи талоқ қилиш ихтиёрини бердим" деса, ўша кунда аёлнинг билган мажлиси эътиборга олинади. Агар аёл ихтиёри ўзидалигини бир кун ўтгандан кейин билса, иш унинг қўлидан чиқади. Тафвиз қайд қилинган ҳар бир вақт шу каби бўлади" (Раддул мухтор).

ةَلَزَمَ بِرَبِّهِ خَيْرٌ لِّمَا نَأْتِي... طَرَشَ لِقِحْحَتِ تَقْوَىٰ فِ رِيخَتِ لِكِ قِيْلَعَتِ لِنَا رِهَاطِو لَوْقَا
قِيْلَعَتِ لِنَا

"Талоқни бирор нарсага таълиқ қилишлик шарт топилган вақтда талоқ қилишни ихтиёрини бериш кабидир... Ҳа, албатта ихтиёр бериш таълиқ манзилидадир" (Раддул мухтор).

رَبِّ نُنْمَلِكُ قَوْلَ عُمَرَ لِنَا نَأْتِي أَوْلَىٰ رِهَاطِ: ةَلَزَمَ بِرَبِّهِ خَيْرٌ لِّمَا نَأْتِي فَنَكَلِ

"Лекин "Баҳр"да "Қуня"дан: "Зоҳир ривоятда муаллақ нақд қўйилган талоқ кабидир" деб нақл қилинган" (Раддул мухтор).

قَالَ طَالِبٌ لِيَعْلَمُ، يَنْمَلِكُ مَرْجَلِي مُرَحَّلًا، يَنْمَلِكُ مَرْجَلِي قَالِطًا: ةَلَزَمَ بِرَبِّهِ خَيْرٌ لِّمَا نَأْتِي فَنَكَلِ
فَعُلِّمَ لِنَا بِنَا لِبُعْقَيْهِ فَمُرَحَّلًا لِيَعْلَمُ

"Талоқ менга лозим бўлди, ҳаром менга лозим бўлди, талоқ менинг зиммамдадир, ҳаром менинг зиммамдадир" каби иборалар талоқда ишлатиладиган лафзлар бўлиб, урфга биноан улар билан ниятсиз талоқ воқе бўлади" (Раддул мухтор).

ТАФВИЗУТ ТАЛОҚДА ҲОЛАТНИНГ ЭЪТИБОРИ

Боин талоқда ҳолатнинг далолати ҳақида муфассал тарзда баён қилинди. Шунинг учун ғазаб ёки талоқ зикр қилинаётган ҳолат талоқни воқе бўлишида қандай аҳмият касб этса, тафвизут талоқ бобида ҳам ҳолатнинг далолати шундай аҳамият касб этади. Шунга биноан ҳолат далолат қилган суратда ниятсиз аёлга ихтиёр берилса ва у уни истеъмол қилса, бас талоқ воқе бўлади.

ءَأَضَقَ هِيَ لِعُلْحَالِ لُدَيْ وَءَنَ اِيْدَ اَهْيَلِ لِيَضِي وَفَتَّ لِنَا نِيْنُ مَّ دُبُّ اَلُّ هُنَّ اَنْ مَّ دَقَّو

"Муқаддам ўтканимиздек, диёнатан аёлга талоқни топширишни ният қилиши ёки қазоан ҳолат талоққа далолат қилиши лозимдир" (Баҳрур роиқ).

Масала: Бир киши: "Ишинг қўлингда" ёки шу каби ихтиёр бериладиган ибораларни аёлига айтса ва айна эр томонидан ишлатилган иборалар борасида эр-хотин ўртасида келишмовчилик чиқиб, эр: "Мен бу билан талоқни сенга топширишни ният қилмаганман ва қолаверса, ҳолат ҳам бунга далолат қилмайди. Чунки, бу сўзларни сенга айтганимда на ўртамизда уруш ва на талоқ зикр қилинаётган эди" деса, аёл эрни гапига

қарши далил келтирса, бас аёл ҳолат далолат қилиб турганлигига ҳужжат келтирса, ҳужжати эътиборга олинади ва унга талоқ ихтиёри берилади. Ҳа, агар аёл далил келтира олмаса, қасам билан эрни қавли олинади.

عَلَّاحِ يَفَنُوكِي نَأَالِ إِئِي شَبُ رُمَّالِ سَيَلَفِ أَلَطِ دَيْلَابِ رُمَّالَابِ جُوزَلَا دُرِّي مَلْ وَّلَوِ
قَالَ طَلَا هِبْ دُرِّي مَلْ هُنَّ أَمْ كُحْلَا يَفَنُ دِي أَلَوِ قَالَ طَلَا رَكْ أَدْمِ عَلَّاحِ يَفْ وَأَبْضَعْلَا
قَالَ طَلَا رَكْ أَدْمِ وَأَبْضَعْلَا يَفَنَ أَكْ هُنَّ وَأَقَالَ طَلَا أَيْ نَ أَرْمَلَا تَعْدَا نِ إِي نِي تَلَّاحِ يَفِ
رَكْ أَدْمِ وَأَبْضَعْلَا عَلَّاحِ تَابَتْ إِ يَفِ أَرْمَلَا نِي بَلْبُقُوتِ وَنِي مَلَّيْ لَ عَمْ هَلْ وَّقْ لُ وَّقْ لَ أَفِ
رَارُقَا يَلَعْ نِي بَلْبُقُوتِ نَأَالِ إِ قَالَ طَلَا أَيْ نِ يَفِ أُهُ تَنِّي بَلْبُقُوتِ أَلَوِ قَالَ طَلَا
يَفِ رِي هُ ظَلَا يَفِ أَدَّكَ لَكْ ذَبْ جُوزَلَا

"Эр ишинг қўлингда деган ибора билан талоқни ирода қилмаса, ҳеч нарса бўлмайди. Лекин, ғазаб ёки талоқ зикр қилинаётган ҳолатда эр ўша сўзни айтиб, икки ҳолатда талоқни ирода қилмаганман дейиши, эътиборга олинмайди. Агар аёл у сўзни айтиб эрим талоқни ният қилган деб даъво қилса ёки ўшанда у ғазаб ҳолатида ёки талоқ зикр қилинаётган ўринда эди деб даъво қилса, эрнинг сўзи қасам билан эътиборга олинади. Аёлнинг ғазаб ва талоқ зикр қилинаётган ҳолатни исботлаш тўғрисида келтирган ҳужжати қабул қилинади. Лекин, талоқни ният қилган эди деган даъвосига аёлни келтирган ҳужжати қабул қилинмайди. Балки, аёл эрнинг талоқни ният қилганлигини иқрорига келтирган ҳужжати қабул қилинади"(Фатвои ҳиндия).

МАШИАТУ ТАЛОҚ

Тафвизут талоқнинг "ихтиёр қил", "ишинг қўлингда" каби икки суратини зикр қилгандан кейин машияту талоқ, яъни "қачон хоҳласанг ўзингни талоқ қил" деган мавзуда бироз баҳс юритамиз. Машияту талоқ тафвизут талоқнинг уч сурати усуллар, қоидалар, жузъий масалалар, шартлар ва эр томонидан нечта талоқ аёлга топширилган бўлса, ўшанча талоқ қўя олиш ҳамда эр томондан аёлга берилган талоқ ихтиёрини эр қайтариб ололмаслик каби масалаларда бир хилдир. Масалан, эр аёлига талоқни тафвиз қилса, аёл учун ўзига-ўзи талоқ қўйиш ихтиёри мажлис доираси билан чекланади. Мажлис аёлда ўзгариши билан талоқ ихтиёри қолмайди.

دَيْلَابِ رُمَّالَابِ وَأُرِي خَّتَلَا طَفَلَنَ أَكْ ءَأَوْسِ ضِي وَفَّتَلَا نَعَا عُو جُّرَلَا جُوزَلَا لَكْ لَمَي أَلَوِ
هُنَّ أَوْلُ وَّبَقِ يَلَعْ قُوتِ رِي غَنْمُ هَدَّحْ وَكُلْمَلَابِ مَتِي هُنَّ أَنْ مَدَّقْ أَمَلْ كَسْفَنَ يَقُولُ طَوْأ
سَلَّحْ لَمَّابِ دِي قَتِ كِي لَمَّتَلَا رَابَتْ عَابَفِ..... قِي لَعَّتَلَا نِي عَمَّ هِي فِ كِي لَمَّت

"Эр "ишинг қўлингда" ёки "ўзингни-ўзинг талоқ қил" деган лафзлар билан талоқ қўйиш ихтиёрини аёлига берганидан кейин сўзини қайтариб олишга эр молик бўлмайди. Чунки, талоқ қўйиш ихтиёрини аёлга беришлик аёлни қабул қилишига тўхтаб турмай эр ихтиёрни топширишга молик эканлиги ва бу нарса таълиқ маъносидаги эр томонидан аёлга милк қилиб беришлик эканлиги туфайли тўлиқ адо бўлаверади.... Мулк қилиб бериш эътибори

билан мажлисга қайдланди" (Баҳрур роиқ).

Зикр қилинган учинчи сурат аввалги икки суратдан баъзи жузъий масалаларда фарқланади. Масалан, талоқ ихтиёри ўзида бўлган аёлнинг ихтиёри мажлис билан чегараланади. Мажлис ўзгариши билан ихтиёр ҳам тугайди. Лекин, машият (хоҳиш) сўзига "қачон", "қайси вақт", "қайси замон" каби муайян вақтга далолат қилмайдиган лафзларни қўшиб айтилса, ихтиёр мажлисга чегараланмайди. Масалан, эр аёлга: "Хоҳласанг ўзингни-ўзинг талоқ қил" дейиш ўрнига "қачон хоҳласанг ёки қайси вақт хоҳласанг ёки қайси замон хоҳласанг ўзингни-ўзинг талоқ қил" деса, аёлнинг ихтиёри мажлисга чегараланмайди. Чунки, ушбу лафзлар умумий вақтга далолат қилади. Уларга хилоф ўлароқ, "ин (агар)", "кайфа (қандай)", "ҳайсу (қайда бўлмасин, қаерда бўлмасин)", "кам (қанча)", "айна (қаерда)", "айнама (қаерда бўлмасин)" каби умумий вақтни ифодаламайдиган лафзлар билан талоқ ихтиёри аёлга топширилса, ихтиёр мажлисга чегараланади.

سَلِّحْ مَوْلَايَ فِي قَوْلِ طَلْتِ الْاَهْلِ نَاكَ تَشِي تَمَ دَارِ اِدْاِوِ سَلِّحْ مَوْلَايَ لَعِ رُصَتْ قِي وَوَو
هُدَارْمُو تَشِي تَقْوِيَا فِي لاق اذْا اَمَك راصَف تاقْوَالا فِي فُؤَمَاعِ تَمَ ةَمَلَك نَال هُدَعَبْ
لَاقِ وَوَلَوِ طَيْحُ مَوْلَايَ فِي لاقِ نَحِ لَحَدَو... اذْا لَحَدَفِ تَقْوَالا مَوْمُعِ لَعِ لَدَامِ تَمَ نَم
اَمَب دِّي قَوِ هـ ا تَقْوَالا نَعُ ةَرَابِعِ نَحِ لَحَلِ نَال تَشِي اذْا هَلْ وِقْ ةَلَزَمَب وَوَف تَشِي نَحِ
دِّي قَتِي هُنْ اِف اَمَنِي اَوِ نِي اَوِ مَكْ وُ تَشِي حَوَفِي كَوْنُ اَنْ عَ اَزَارْتِحِ ا تَقْوَالا مَوْمُعِ لَعِ لَدِي
سَلِّحْ مَوْلَايَ

"Талоқни мулк қилиб бериш мажлисга чегараланади. Агар эр сўзида "Қачон хоҳласангни" зиёда қилса, аёл ўзини-ўзи мажлисда ҳам ва мажлисдан кейин ҳам талоқ қилиши мумкин. Чунки, мата (қачон) калимаси барча вақтларда тегишли бўлиб. Гўёки, қайси вақт хоҳласанг ўзингни талоқ қилавер деган бўлди. Эрнинг "мата ма (қачон)" лафзидан мурод вақтнинг барчасига далолат қилишидир. Бас, унга "иза (қачон)" лафзи ҳам киради. "Муҳит"да "ҳийна (қайси пайт)" лафзи ҳам унга киритилган. Эрнинг "ҳийна шеъта (хоҳлаган пайтингда)" деган қавли "иза шеъта (қачон хоҳласанг)" лафзини ўрнидадир. Чунки, ҳийна вақтдан иборатдир. Мусанниф умумий вақтга далолат қилиши деб қайд қилди. Бу билан "ин", "кайфа", "ҳайсу", "кам", "айна", "айнама" лафзларидан эҳтироз қилди. Чунки, бу сўзларни айтиб талоқни топширилса, талоқ қўйиш мажлисга қайдланади" (Баҳрур роиқ).

ЭР АЁЛГА ҚАНЧА ВА ҚАНДАЙ ТАЛОҚ ИХТИЁРИНИ БЕРСА, ЎША ВОҚЕ БЎЛАДИ
Талоқ қўйиш ҳаққи эрга тегишлидир. Шу боис у қанча ва қандай талоқ ихтиёрини аёлга топширса, аёлга ўша сифатдаги талоқни воқе қилиш ҳаққи мавжуд бўлади. Унга хилоф тарзда ўзига-ўзи талоқ қўйса, эр ихтиёр бергандек талоқ воқе бўлади. Масалан, эр аёлига ражъий талоқ ихтиёрини

берса, аёл эса, эрга хилоф тарзда ўзига-ўзи боин талоқ қўйса, бас, ражъий талоқ воқе бўлади. Шунингдек, эр аёлга боин талоқ ихтиёрини берса, аёл эса, ўзига-ўзи ражъий талоқ қўйса, бас бу билан боин талоқ воқе бўлади. Зеро, талоқ қўйиш ихтиёри эрнинг ҳаққи ҳисобланади. У ҳақни қандай сифатда берса, ўшандай сифатда адо бўлади. Гарчи аёл унга хилоф тарзда иш тутсада.

﴿عَجْرٌ تَقُولُ لِبِأَبِ أَرْمَأْ وَأَنْتَ أَبٌ لِّمَنْ قَالَتْ بِأَرْمَأْ نِإِوْ كَلِدَ دَعَبْ أَوْ تَجَاحَفْ أَوْ لِيْلِإِضْ وَفُؤْمَلْ أَوْ فَصَّ نَنْعِ أَمْ لَ جُؤْزَلِإِ نَأَلْ... جُؤْزَلِإِ وَبِ رَمَأْ أَمْ عَقَوْ عُقَيْفِ لِّصَأَلِإِ لَعَلَّ عَتَرَ صَتَقَ أَوْ أَنْكَرَ أَصَفِ فَصَوَّلِإِ نِييَعَتَ نَوُدِ لِّصَأَلِإِ عَقِيْلِإِ﴾
﴿أَيْ عَجْرٌ وَأَنْتَ أَبٌ جُؤْزَلِإِ أَوْ نِييَعِ عِيْلِإِ فَصَّ لِيْلِإِ﴾

"Агар эр аёлига ражъий талоқ қилиш ихтиёрини берган бўлиб, аёл ўзини-ўзи боин талоқ қилса ёки боин талоқ қилишга амр қилган бўлса-ю, аёл ўзини-ўзи ражъий талоқ қилса, эр амр қилган нарса воқе бўлади... чунки, қачонки эр аёлга топширилган талоқ қилиш сифатни тайин қилган эди, аёлга фақатгина талоқни ўзини содир қилиш қолиб, сифатини тайин қилиш унинг ихтиёридан чиқди. Гўёки аёл талоқ қилишнинг аслига эга бўлиб, сифатини тайин қилишдан маҳрум бўлди. Бундай ўринда эр боин ёки ражъийни тайин қилса, эр тайин қилган сифатда талоқ тушади" (Ҳидоя).

Бир киши аёлига икки ёки уч талоқ ихтиёрини топширса, бас икки ёки уч талоқ қўйиш ихтиёри аёлга берилади. Агар аёл икки ёки уч талоқ қўйиш ўрнига ўзига-ўзи бир талоқ қўйса, ташқи кўринишдан эр томонидан аёлга топширилган талоқ ихтиёрига хилоф бўлсада, бил иттифоқ бир талоқ воқе бўлади. Чунки, бу борадаги қоида шуки, тафвизут талоқ воқатида эр бирор хос ададни зикр қилса, аёл ундан кам талоқни воқе қилса, бас ўша аёл томонидан ўзига-ўзи қўйилган талоқ воқе бўлади. Зеро, кўпни ичига оз кириб кетади. Эр томонидан аёлга уч талоқ ихтиёри берилса, аёл хоҳласа ўзига-ўзи бир, икки, уч талоқ қўя олади.

Эр аёлга бир талоқ қўйиш ихтиёрини берса-ю, аёл бир калима билан ўзига-ўзи уч талоқ қўйса, бас Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳ наздида у билан на бир, на уч талоқ воқе бўлади, яъни у билан ҳеч қандай талоқ воқе бўлмайди. Чунки, эр уч талоқ таркибидаги бирни эмас, алоҳида бир талоқ ихтиёрини аёлга берди. Эр томонидан аёлга топширилган талоққа аёл хилоф қилгани учун ҳеч қандай талоқ воқе бўлмайди. Лекин, соҳибайн раҳматуллоҳи алайҳларнинг наздида у билан бир талоқ воқе бўлади.

﴿يَا هَسْكَ عِيْفِ عِيْشِ عَقِيْ أَلِوْ ءِجَؤْفَ ءِجَؤْفَ تَقُولُ لِبِأَبِ أَوْ تَقُولُ لِبِأَبِ لَقِوْ وَلَوْ ءِفِي نَحْيِ بَا دِنِ عِيْشِ عَقِيْ أَلِ اِثَالِثِ تَقُولُ لِبِأَبِ أَوْ كَسْفَ نِيْقِلُ لِبِأَبِ لَقِوْ وَلَوْ ءِجَؤْفَ عَقِوْ ءِجَؤْفَ اِثَالِثِ لِمَضِيْفِ أَلِ اِدْصِقْ ءِجَؤْفَ اِثَالِثِ لِمَضِيْفِ اِثَالِثِ﴾

"Агар эр аёлига ўзингни-ўзинг уч талоқ қил деса, аёл бир талоқ қўйса, бир

талоқ воқе бўлади. Лекин, аксида ҳеч нарса воқе бўлмайди, яъни агар эр аёлига: "Ўзингни бир талоқ қил" деса, аёл ўзини уч талоқ қилса, Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳ наздида ҳеч нарса воқе бўлмайди. Чунки, эр аёлига учнинг ичидаги бирни эмас, балки алоҳида бирни топширди. Абу Юсуф ва Имом Муҳаммад раҳматуллоҳи алайҳлар ҳузурида эса, бир талоқ воқе бўлади" (Шарҳул виқоя).

Фақиҳлар соҳибайн раҳматуллоҳи алайҳларнинг қавлларини рожих ва саҳих деганлар. Аллома Шомий раҳматуллоҳи алайҳ аллома Рамлий раҳматуллоҳи алайҳдан нақл қилиб соҳибайн раҳматуллоҳи алайҳларнинг қавлларини қувватли деганлар.

أَثَلَتْ وَيَوَّنُو كَسْفَنَ يِقْلَطُ أَهْلَ لَاقِ إِذَا أَمَّهَ لَسَمَ يَفَنَّ أَهْضَتْ قُمْ يِلْمٌ رَلَّ لَاقِ
نَأَهْلَ نَكْفِ ثَلَّ لَاقِ إِضْيَا تَكَلَمَ أَهْلَ نَأْتَنْتْ عُقَتْ نَيْتَنْتْ تَقْلَطُ
تَأَشَّ أَمَّهَنْ عَقُوتْ

"Рамлий раҳматуллоҳи алайҳ: "Юқоридаги масаланинг тақозоси шуки, агар эр аёлига: "Ўзингни талоқ қил" деб, учни ният қилса аёл ўзини икки талоқ қилса, икки талоқ воқе бўлади. Чунки, аёл уч талоқни воқе қилишга эга бўлди. Бас, аёл ундан хоҳлаганини воқе қила олади" деганлар" (Раддул мухтор).

Эр томонидан аёлга бир талоқ қўйиш ихтиёри берилса, аёл бир калима билан уч талоқ қўйиш ўрнига ўзига-ўзи кетма-кет алоҳида-алоҳида уч марта бир талоқдан уч талоқ қўйса, бил иттифоқ бир талоқ воқе бўлади. Масалан, эр аёлга: "Мен сенга бир талоқ қўйиш ихтиёрини бердим" деса. Аёл унга жавобан: "Бир талоқ ва бир талоқ ва бир талоқ воқе қилдим" деса, бас аёл томонидан айтилган аввалги бир талоқ лафзи билан бир талоқ воқе бўлади. Чунки, эр аёлга бир талоқни топширган эди. Аёл томонидан иккинчи, учинчи айтилган талоқ сўзлар билан талоқ воқе бўлмайди. Чунки, эр аёлига фақат бир талоқни топширди, иккинчи, учинчи талоқни эмас.

مَلَّ كِبِ أَثَلَتْ تَقْلَطُ دِحْ أُولَابِ أَرَمَ إِذَا أَمَّ يَفَّ يَسْ عَقِي أَلْهُ وَقِ
أُولَ أَثَمَّ أَلْ أَفَّ أَوْ دِحْ أَوْ دِحْ أَوْ دِحْ أَوْ تَلَّ أَوْ لَ أَمَّ أَمَّ أَلْ دِحْ أَوْ
دَعَبَ أَمَّ وَعَلَيَّ وَ لُولَابِ

"Мусаннифнинг унинг аксида ҳеч нарса воқе бўлмайди деган қавли, яъни эр аёлига бир талоқ қилишни топширган бўлса, аёл бир калима билан уч талоқ воқе қилса, Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳ наздиларида талоқ тушмайди. Аммо, аёл: "Бир талоқ, бир талоқ, бир талоқ қўйдим" деса, бил иттифоқ аввалги лафз билан бир талоқ воқе бўлади. Ундан кейингилари бекор бўлади" (Раддул мухтор).

МАШИЯТГА МАЪНОДОШ СЎЗЛАР БИЛАН ТАЛОҚНИ ТОПШИРИШ

Эр машиятга маънодош сўзлар билан аёлга талоқ ихтиёрини топширса, бас

"Эр бир кишига: "Фалончи аёл ҳузурига бориб: "Сенинг эринг: "Ихтиёр қил" деди" дегин". Бас, бу киши эринг хабарини етказувчи ҳисобланиб, ўз тарафидан сўз айтгувчи ҳисобланмайди" (Раддул мухтор).

Иккинчи суратда, вакилга талоқ ихтиёри топширилади. Буни ҳам икки сурати мавжуд:

1. Эр вакилга ҳеч қандай қайдсиз, яъни хоҳласанг, истасанг демай: "Аёлимни талоқ қил" деб, вакил қилади. Аёлга талоқни топшириш билан вакилга топшириш ўртасида бироз фарқ мавжуд. Улар қуйидагилар:

Аёлга талоқ топширилганда ихтиёр мажлисга чегараланади. Вакилга топширилганда эса, ихтиёр мажлисга чегараланмайди, яъни талоқ қўйишга вакил қилинса, мажлисда ҳам, мажлис тугагандан кейин ҳам вакилда ихтиёр боқий қолади;

Талоқ ихтиёри аёлга топширилган суратда эр ўз сўзидан қайтиши мумкин эмас, яъни берилган талоқ ихтиёрини аёлдан қайтариб ололмайди. Унга хилоф ўлароқ вакилга талоқ ихтиёри топширилган ҳолатда, эр вакилдан ихтиёрни қайтариб олса бўлади. Чунки, эр томонидан аёлга: "Ўзингни талоқ қил" деган суратда, аёлга талоқ мулк қилиб берилмоқда, иккинчи суратда эса, яъни талоқ ихтиёри вакилга топширилганда бу нарса топилмайди. Бас, мулк қилиб берилган ҳолатда, эр мулкни ўзига қайтариб ололмайди ва у мажлисга чегараланади. Ихтиёрни вакилга берилган суратда, вакилни ихтиёри мажлисга чегараланмайди ва эр ундан ихтиёрни қайтариб олиш мумкин.

2. Эр мутлоқ вакил қилиш ўрнига қайд билан, яъни хоҳласанг, истасанг аёлимни талоқ қил деб, вакил қилади. Масалан, "Хоҳласанг аёлимни талоқ қил" каби. Бас, бунинг ҳукми аёлга талоқни топшириш ҳукми билан бир хилдир, яъни бу суратда ҳам вакилнинг ихтиёри мажлисга чегараланади ва эр ихтиёрни аёлдан қайтариб ололмагани каби бундай вакилдан ҳам ихтиёрни қайтариб оломайди. Манашу қавл рожиҳ ҳисобланади. Имом Зуфар раҳматуллоҳи алайҳ: "Талоққа вакилл қилишнинг икки сурати ҳам бир хилдир" деганлар, яъни "Аёлимни талоқ қил" билан "Хоҳласанг аёлимни талоқ қил" ўртасида фарқ йўқ. Лекин жумҳур наздида икки сурат ўртасида фарқ мавжуд. Жумҳурнинг далили шуки, "Хоҳласанг талоқ қил" дейиш билан таълиқ маъносини ўзида акс эттирган мулк қилиб бериш юзага келади. Мулк қилиб беришга кўра талоқ ихтиёрини вакилга топшириш мажлисга чекланади ва таълиқ эътибори билан "Хоҳласанг талоқ қил" деб, талоқ ихтиёрини топшириш қасамга ўхшаб лозим тасарруф бўлиб қолади ҳамда эр ўз сўзидан қайта олмай қолади.

هُوَ الَّذِي يَخْبُءُ بِالسَّلْمِ عَلَى رِصْتِ قِيَالِ وَمُزْلِي الْفِءِ، عِنْدَ عَسَائِهِ أَوْ لِي كَوْتَهُ نَأَلِ

لَا قَوْلَ وَلَا لِي كَوْتِ الْكَفِّ الْمَنْعِ لِمَنْعِ الْكَسْفِ فِي قَوْلِ ط: هَذَا أَرْمَالُ
عَجْرِي أَنْ أُجْزَلَ سَيَلْوَةً صَاحِبِ سَلْجَمِ الْيَفِ أَعْقَلِ طِيَّانِ أَعْلَفِ تَشْنُ إِذَا أَعْقَلِ ط: لِحَرْرِ
ةِ شَيْءٍ مَلَابِ أَعْقَلِ عُنْ أَلْ كَيْ لِمَنْعِ هَذَا أَنْ لَوْ... أَوْسُ لَوْ أَلِ أَوْ آدِه: هَذَا لِمَنْعِ رَفْرِزِ لِقَا وَ
قِي لِعُتْ لَأَلْ مَحْيِ قَالِ ط لَأَوْ، هَذَا تَشْنُ مَنَعُ فَرَصَتِي دَلَّ وَهُوَ كَلِّ أَلِ أَوْ

"Агар эр бир кишига: "Аёлимни талоқ қил" деса, у мажлисда ҳам ва мажлисдан кейин ҳам талоқ қила олади. Лекин, эр вакилдан ўз сўзини қайтариб олса бўлади. Чунки, эрнинг унга бюриши вакил қилиш ва ёрдам сўрашдир. Вакилга берилган ваколат лозим бўлиб қолмайди ва унинг ихтиёри мажлисга чегараланмайди. Эрнинг аёли: "Ўзингни талоқ қил" деган сўзини хилофи ўлароқ, яъни бунда эр сўзидан қайта олмайди. Чунки, аёл ўзи ҳаққида иш юритувчи бўлади. Бас бу ўринда аёл вакил эмас балки талоқ қилиш ихтиёрини аёлга топширишдир. Агар эр бир кишига: "Аёлимни хоҳласанг талоқ қил" деса, бас у ўша мажлисда уни аёлини талоқ қилиши мумкин. Эр у кишига берган ихтиёрини қайтариб ола олмайди. Зуфар раҳматуллоҳи алайҳ эса: "Бу билан аввалги масала ўртасида фарқ йўқ" деганлар... Биз учун бу мулк қилиб бериш ҳисобланади. Чунки, эр машиат (хоҳласанг) билан бир кишига аёлини талоқ қилишни топширди ва эгадор ўз машиатини хоҳлаганича тасарруф қилади. Талоқ эса, таълиқни эҳтимол қилади" (Ҳидоя).

ХАТ ЁКИ ТЕЛЕФОН ОРҚАЛИ ТАЛОҚ ИХТИЁРИНИ ТОПШИРИШ

Вакил ва элчи воситасида аёлга талоқ ихтиёрни топшириш дуруст бўлгани каби хат ва телефон орқали аёлга талоқ ихтиёрини топширилса, саҳиҳ ва эътиборли бўлади. Хат, телефон орқали талоқ ихтиёри аёлга топширилса, бас тафвизут талоқда белгиланган шартлар, бунда ҳам топилса, аёл учун ихтиёр ҳосил бўлади. Масалан, ихтиёрни мажлисга чегараланиши, қанча ва қандай талоқ тафвиз қилинса, ўшани воқе бўлиши ва бошқалар каби.

ЭР АЁЛГА: "ЎЗИНГНИ ҲАМ, КУНДОШИНГНИ ҲАМ ТАЛОҚИНИ ОЛ" ДЕЙИШИ

Бир кишини икки аёли бор. Уларнинг исми Зайнаб ва Фахрияхон. Эр Зайнабга қараб: "Ўзингга ва кундошинг Фахрияхонга талоқ қўйиш ихтиёрини бердим" деса, бас Зайнаб учун ўзига-ўзи талоқ қўйиш ихтиёри мажлисга чегараланади. Кундоши Фахрияхонга эса, талоқ қўйиш ихтиёри мажлисга чегараланмайди. Чунки, Зайнаб кундоши учун эри томонидан вакил ҳисобланади. Вакил билан тафвиз ўртасидаги фарқ юқорида баён қилинди.

هُنَّ أَلِ سَلْجَمِ الْيَفِ أَعْسَفَنْ قَوْلِ طُتْ أَنْ أَعْلَفِ كَتَبَ بِحِصْوِ كَسْفِ فِي قَوْلِ ط: أَلِ لِقَا نْ
يَفِ لِي كَوْتِ هُنَّ أَلِ وَرِيَّعِ وَ سَلْجَمِ الْيَفِ أَعْتَبَ بِحِصْوِ قَوْلِ طُتْ أَنْ أَعْلَوِ أَوْ حِ فِي ضِي وَفَتْ
أَوْ حِ.

"Агар эр аёлидан бирига: "Ўзингни ва кундошингни талоқ қил" деса, аёл

ўзини ўша мажлисдаги талоқ қилса бўлади. Чунки, эрнинг гапи унинг ҳаққида тафвиздир. Кундошини эса мажлисда ҳам, мажлисдан бошқа ўринда ҳам талоқ қилиши мумкин. Чунки, унинг ҳаққида вакил ҳисобланади" (Фатвои ҳиндия).

ИККИ КИШИНИ ТАЛОҚҚА ВАКИЛ ҚИЛИШНИНГ ТУРЛИ СУРАТЛАРИ

Икки кишини бир қилиб вакил қилишни мухталиф суратлари бор. Улар қуйидагилар:

1. Бир киши икки кишини вакил қилиб, машиятни зикр қилса, масалан, бир киши икки кишига: "Хоҳласанглар аёлимни талоқ қилинглари" деди. Бас, бундай суратда икки вакил бирга талоқ қўйиши лозимдир. Агар алоҳида-алоҳида талоқ қилсалар, талоқ воқе бўлмайди;
2. Бир киши икки кишини вакил қилиб, машиятни зикр қилмаса, масалан, бир киши икки кишига: "Аёлимни талоқ қилинглари" деса, бас бу суратда икки вакил бирга талоқ қилишлари лозим эмас. Балки, у иккисидан қайси бири талоқ қилса, бас талоқ воқе бўлади. Бунинг шарт талоқ мол эвазига бўлмасин;
3. Бир киши икки одамини вакил қилиб: "Бирингиз бошқангизсиз талоқ қилманг" деса, бас улардан бири аввал талоқ қўйса, кейин иккинчиси талоқ қилса ёки биринчиси қўйган талоғини иккинчиси тасдиқ қилса, бас бу билан талоқ воқе бўлмайди;
4. Бир киши икки одамини вакил қилиб: "Аёлимни биргаликда уч талоқ қилинглари" деса, бас бир вакил бир талоқ, иккинчиси икки талоқ қўйса, талоқ воқе бўлмайди. Балки, икки вакил биргаликда уч талоқ қўйсалар талоқ воқе бўлади;
5. Эр "биргаликда" деган таъкидни ишлатмай икки вакилга: "Аёлимни уч талоқ қилинглари" деса, бас икки вакилдан ҳар бири уч талоқ қўйишга ҳақли бўлади. Шунингдек, икки вакилдан бири бир, иккинчиси икки талоқ қўйса талоқ воқе бўлади.

مَلِّمٌ قَالِطَلِّبُ دُرْفَتَلْ اَمُهَدَحْ اَلَسَّيْلَفِ اَمْتِئشْ نِي تَارْمَا اَقْلَطْ : نِي لُجْرَلْ لاقْ نِ اُو
نَاكْ وَا لِي كُوتْ نَاكْ ةَئِي شَمْلِبْ هُنْ رُقِي مَلْ وِي تَارْمَا اَقْلَطْ : لاقْ نِ اُو ةَئِي لَعْ اَعْمَتْ جِي
دِحْ اُو لُكُلْ نَاكْ قَالِطَلِّبُ نِي لُجْرَلْ كُو اذِ ةَئِي نِلْ ةَرَوَجْ لِي فِ اَذْ اَقْلَطِي نَا اَمُهَدَحْ اَل
اَهْقَلَطِي اَل : لاقْ وَا قَالِطَلِّبُ اَمُهَلْ كُو وَا لْ اَمْبُ قَالِطَلِّبُ اَنُكِي مَلْ اذِ اَقْلَطِي نَا اَمُهَنْ م
اَل رُخْ اَل رَا جِ اُو اَمُهَدَحْ اَقْلَطْ وَا رُخْ اَل اَقْلَطْ اَمُهَدَحْ اَقْلَطْ وَا بْ اَمُهَدَحْ اَل
اَقْلَطْ مُتْ ةَ دِحْ اُو اَمُهَدَحْ اَقْلَطْ اَلْ اَلْ اَعْمَتْ جِي نِي لُجْرَلْ لاقْ وَا ةَئِي شْ عَقِي
يَضَاقْ يَوَاتْفِ ي فِ اَذْ اَلْ اَلْ اَلْ اَعْمَتْ جِي يْتَحْ ةَئِي شْ عَقِي اَلْ نِي تَقِي لَطْ رُخْ اَلْ
كُلْمِي اَذْ وَا قَالِطَلِّبُ اَمُهَنْ م دِحْ اُو لُكُ دُرْفَنِي اَلْ اَلْ اَقْلَطْ : نِي لُجْرَلْ لاقْ وَا لْ : نَا خ
ءِي بَاتْ اَلْ ي فِ اَذْ نِي تَنْتْ رُخْ اَلْ اُو ةَ دِحْ اُو اَمُهَدَحْ

"Бир киши икки кишига: "Агар икковларинг хоҳласаларинг аёлимни талоқ қилинглари" деса, у иккиси жамланмас экан, у иккисидан бирортаси якка

холда талоқ қўя олмайдилар. Агар бир киши хоҳласангиз деган сўзни ишлатмай: "Иккингиз аёлимни талоқ қилинглари" деса, вакил қилиш бўлади. "Жавҳаратун наййира"да келтирилишича у иккисидан бири аёлни талоқ қила оладилар. Агар бир киши икки кишини талоққа вакил қилса, агар талоқ мол эвазига бўлмаса, иккисидан ҳар бири аёлни талоқ қила оладилар. Агар бир киши икки кишини талоққа вакил қилиб: "Иккингиздан бирингиз бошқангизсиз талоқ қила олмайди" деса ва иккисидан бири талоқ қилса, кетидан бошқаси талоқ қилса ёки иккисидан бири талоқ қилса, бошқаси эса, ижозат берса, ҳеч нарса воқе бўлмайди. Агар бир киши икки кишига қарата: "Иккингиз биргаликда уни уч талоқ қилинглари" деса ва у иккисидан бири бир талоқ қилса, бошқаси эса, кейинроқ икки талоқ қилса, у иккиси бирданига уч талоққа қўймагунларича ҳеч нарса воқе бўлмайди. "Фатвои қозихон"да шундай дейилган. Агар бир киши икки кишига: "Иккингиз уни уч талоқ қилинглари" деса, иккисидан ҳар бири якка ҳолда талоқ қўя олади. Шунингдек, иккисидан бири бир талоққа, бошқаси икки талоққа молик бўлади. "Аттобия"да шундай дейилган" (Фатавои ҳиндия).

Бундан ташқари "Фатаво ҳиндия"да бу баҳсга доир кўплаб маълумотлар келтирилган. Батафсил маълумотга эга бўлишни истасангиз унга қаранг.

БИРДАНИГА ИККИ КУНДОШГА ТАЛОҚ ИХТИЁРИНИ БЕРИШ СУРАТЛАРИ

Икки кундошга талоқ ихтиёрини беришнинг турли кўринишлари мавжуд. Улар қуйидагилар:

1. Бир киши икки яқинлик қилган аёлига бирданига хитоб қилиб: "Ўзларингизни уч талоқ қилинглари" деса, у иккисидан ҳар бири аввал ўзини уч талоқ қилиб, сўнг кундошини уч талоқ қилса, аввалги ўзига-ўзи қўйган уч талоқ билан уч талоқ воқе бўлади, иккинчи, яъни кундош томондан қўйилган уч талоқ бекор бўлади;
2. Икки кундошдан бири аввал кундошига кейин ўзига талоқ қўйса, бас бу суратда кундошга талоқ воқе бўлади. Лекин, ўзига-ўзи қўйган талоғи воқе бўлмайди. Чунки, аёл ўзининг ҳаққида талоғи топширилган ҳисобланади ва бу мажлисга чегараланади. Биринчи кундошига талоқ қўйиш билан мажлис ўзгарди ва тафвиз ихтиёри тугади. Аввалги суратда эса, биринчи икки аёл ҳам ўзларига-ўзлари талоқ қўйиб, сўнг кундошларига талоқ қўймоқдалар. Бу билан иккаларига талоқ воқе бўлади ва улар бир-бирлари ҳаққида вакил бўладилар. Вакиллик эса, мажлисга чегараланмайди;
3. Бир киши икки аёлига: "Ўзларингизга ва кундошларингизга талоқ қўйинглари" деб, кетидан эр: "Сўзимдан қайтдим" деса, бас икки аёл ҳам мажлис доирасида ўзига-ўзи талоқ қўя олади. Лекин, эр томонидан

қилинган бир-бирлари ҳаққидаги вакиллик ботил бўлади. Чунки, эр вакилликни қайтариб ола олади. Тафвизни эса қайтариб ололмайди.

دَحْاوُّ لُكْ تَقْوَلَطَفِ اَمَّوَبِ لَحَدَّ دَقْوِ وَاثَالَتْ اَمَّكَسُفَنَّا اَقْوَلَطُ هَلِ نَيَّتْ اَرْمَالِ لاقِ وَوْلَوْ
قِيْلَطَبْ اَثَالَتْ اَمُّهَنْمِ دَحْاوُّ لُكْ تَقْوَلَطَبْ بَقَاغَاتِ لالِ لَعِ اَتَبَحْاَصِ وَاَسْفَنْ اَمُّهَنْمِ
اَتَبَحْاَصِ وَاَسْفَنْ لَكَ دَدَغَبِ يَخُّ اَلِ اَقِيْلَطَبْ نَبَّالِ يَخُّ اَلِ اَقِيْلَطَبْ اَلِ لَوَّالِ
تَقْوَلَطِ اَسْفَنْ تَقْوَلَطِ مَثْ اَثَالَتْ اَتَبَحْاَصِ تَقْوَلَطِ يَخُّ اَلِ اَقِيْلَطَبْ وَوْلَوْ لَطَابِ
لَعِ رُصَتْ قَوِي كَيْلَمَّتْ لَوَّ اَوَّ كَلَامِ اَسْفَنْ قَحِ يَفِ اَهَّ نَبَّالِ اَسْفَنْ نَوُّدِ اَتَبَحْاَصِ
اَلِ اَسْفَنْ اَقِيْلَطَبْ وَاوَدِي نَمَّ رُمَّ اَلِ اَحَّ اَتَبَحْاَصِ اَقَلَطَبْ تَأَدَبِ اِدْفِ سَلَجَمَّ لالِ
اَلِ هَلْ اَكْوَلِ وَاوَّ لَيْكِ وَاَلِ قَحِ يَفِ اَهَّ نَبَّالِ لَكَ دَدَغَبِ يَخُّ اَلِ اَقِيْلَطَبْ لَطَبْ لُطَبِ يَفِ
هَمْحَرَّ اَفِ يَنْحِ يَبَّ اَنْ عِ يَخُّ نَمُّ لالِ يَفِ يَخُّ رِي هَطَّ لالِ يَفِ اَدَّكِ سَلَجَمَّ لالِ لَعِ رُصَتْ قَوْتِ
اَقْوَلَطَتْ اَلِ هُدَّغَبِ لاقِ مَثْ اَمَّكَسُفَنَّا اَقْوَلَطِ يَخُّ نَبَّالِ لاقِ نَمَّ يَفِ يَخُّ لَعِ اَتَّ هَلَّ لالِ
مَلَوْ سَلَجَمَّ لالِ لَكَ دَدَغَبِ اَمَّ اَسْفَنْ تَقْوَلَطِ نَبَّالِ اَمُّهَنْمِ دَحْاوُّ لُكْ لَفِ اَمَّكَسُفَنَّا
يَخُّ هَلَّ لالِ دَدَغَبِ اَتَبَحْاَصِ قْوَلَطَتْ نَبَّالِ اَهَلَّ نَبَّالِ

"Агар бир киши икки яқинлик қилинган аёлига: "Ўзларингизни уч талоқ қилинглар" деса, иккисидан ҳар бири ўзини ва кундошини бирин-кетин талоқ қилсалар, у иккисидан ҳар бири аввалги аёлнинг талоқ қўйиши билан уч талоқ бўладилар. Иккинчи аёлнинг талоғи билан эмас. Чунки, биринчи аёлдан кейин ўзини ва кундошини талоқ қилиши ботилдир. Агар биринчи кундошини уч талоқ қилиб, сўнг ўзини уч талоқ қилса, кундошига талоқ тушади, ўзига эса талоқ воқе бўлмайди. Чунки, у ўзининг нафсида моликдир. Мулк қилиб бериш эса, мажлис билан қайдланади. Агар кундошини талоқ қилиш билан бошласа, (ўзининг ҳаққида) иш қўлидан чиқади. Агар биринчи ўзини талоқ қилиш билан бошласа, кундошининг ҳаққида талоқ қўйиш ихтиёри бекор бўлмайди. Чунки, у кундоши ҳақида вакилдир. Ваколат эса мажлисга чегараланмайди. "Зоҳирия"да шундай дейилган. "Мунтақо"да Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳдан бу борада масала зикр қилиниб, бир киши икки аёлига иккалаларингиз ўзларингизни талоқ қилинглар деса, сўнг ўзларингизни талоқ қилманг деса, иккала хотиндан ҳар бирлари модомики ўша мажлисда эканлар, ҳар бири ўз-ўзини талоқ қилиши мумкин бўлиб, бири бошқасини талоқ қила олмайдилар (чунки, эр ваколатни қайтариб олди)" (Фатвои ҳиндия).

АЁЛНИНГ ВАЛИЙЛАРИ ЭРДАН ТАЛОҚ ҚИЛИШНИ ТАЛАБ ҚИЛИШЛАРИНИНГ БИР СУРАТИ

Ҳозирга келиб бир ғалати масала ривожланиб кетмоқда. У ҳам бўлса, эрдан аёлнинг валийлари талоқ сўрашидир. Эр ҳам уларга жавобан нимани маъқул топсанглар ўшани қилинглар деб айтмоқда. Валийлар эса, буни эр томонидан талоқ қўйишга ижозат деб, тушунишиб, ўзлари қизларига талоқ қўйиб, бошқа муносиб жойга қизларини узатиб юбормоқдалар. Бундай қилиш дуруст эмас ва қилинган никоҳ ҳам жоиз

бўлмайди. Чунки, эрнинг юқоридаги сўзи на талоқ ва на талоқ қўйишга ижозатдир.

؟ يَنْمُ دِيْرَتِ اَدَامَ : اَهْبَبْ اَلْجُوزْلَ اَلْاَقْوَفَ اَهْقَلَطِيْ نَ اَجْوَزْلَا نِم اُوْبَلَط اِذْ اَهْرَمْلَا اءَايَلُوْا
نُوْكَيْ وَضِيْوُفْتَلَا جُوزْلَا دِرِّيْ مَلْ نِ اِقْلَطْتْ مَلْ اَهُوْبَا اَهْقَلَطْتْ مَثْ جَرَحْ وَ دِيْرَتِ اَم لَعْفَا
اَهْصَالْ اَلْاَقْوَفَ اِيْ فِ اَذْكَ ضِيْوُفْتَلَا هَبْ دِرِّيْ مَلْ هُنْ اَهْلَوْقُلْ وَوَقُلْ

"Аёлнинг валилари эрдан аёлни талоқ қилишини сўрашса, эр аёлининг отасига: "Мендан нимани истайсиз? Нимани хоҳласангиз қилинг" деса, ота чиқиб қизини талоқ қилса, эр тафвиз(талоқ қўйиш ихтиёрини топшириш)ни ирода қилмаса, аёлга талоқ воқе бўлмайди. "Хулоса"да келишича, эр тафвизни ният қилмаган бўлса, эрни қавли эътиборга олинади" (Фатвои ҳиндия).

Эр "Нимани маъқул топсанглар ўшани қилинглар" деган сўзи билан талоқни тафвизини ният қилса ва қизнинг валилари қизларига талоқ қўйиб бошқа муносиб жойга узатсалар дуруст бўлади. Лекин, тафвизни ният қилиш ёки қилмаслик борасида эрнинг сўзи эътиборга олинади.

ВАКИЛГА БИР НЕЧА ХОТИНЛАРДАН БИРИНИ ТАЛОҚ ҚИЛИШ ИХТИЁРИНИ БЕРИЛИШ СУРАТЛАРИ

Эр бир кишига: "Аёлларимдан бирини талоқ қилинг" деса, вакил ушбу қавлга биноан талоқ қилса, бас унинг икки сурати мавжуддир. Улар:

1. Вакил вакил қилгувчининг аёлларидан бирини тайин қилиб талоқ қилади ва у тайин қилинган аёлга талоқ воқе бўлади ҳамда эрда бирор ихтиёр боқий қолмайди;

2. Вакил тайинсиз: "Аёлларингдан бирини талоқ қилдим" дейди. Бас бу билан аёллардан қайсидир бирига талоқ воқе бўлади ва улардан бирини тайин қилиш ихтиёри эрга бўлади ҳамда тайин қилишдан олдин эр бирор аёлига яқинлик қила олмайди.

نَ اَجْوَزْلَلْ سَيَلْ وَحَصْ اَهْنِيْ عِبُّ نُنْ هَمَّ ةِدْحَاوْ قَلَطُوْ يِ اَسْنِ دِيْ اِحْ اِقْلَطْ : هُرِيْ غَلْ لَاقْ اِذْ اُو
رَايْ اَلْاَقْوَفَ وَحَصْ اَهْنِيْ عِبْ اَلْ نُنْ هَمَّ ةِدْحَاوْ قَلَطْ اِذْ اَذْكَ وَ اَهْرِيْ غَلْ اِلْ اَقْلَطْلَا فَرِصِيْ
طِيْ اَلْ اِيْ فِ اَذْكَ جُوزْلَلْ

"Агар эр бир кишига: "Аёлларимдан бирини талоқ қил" деса, улардан бирини тайин қилиб талоқ қилса дуруст бўлади. Лекин, эр талоқни ўша аёлдан бошқага бура олмайди. Агар улардан бирини тайин қилмай талоқ қилса дуруст бўлади ва эрда тайин қилиш ихтиёри бўлади. "Муҳит"да шундай дейилган" (Фатвои ҳиндия).

ЁШ БОЛАНИ ТАЛОҚ ҚИЛИШГА ВАКИЛ ҚИЛИШ

Бир киши балофатга етмаган ақлли болани аёлини талоқ қилишга вакил қилса, у боланинг вакиллиги ва талоқ қилиши дуруст бўлади. Бу ҳукм қулларни вакил қилишга ҳам тегишлидир, яъни қулларни ҳам талоқ

қилишга вакил қилиш жоиздир.

عِيَّةِ جَارِسْ لِي فِي أَذْكَ حَصْرَ قَالِطَلَابِ أَذْبَعُ وَأَلْقَاعِ أَيَبَصَلِكُ وَإِدْوِ

"Оқил гўдакни ёки қулни талоққа вакил қилса, дуруст бўлади. "Сирожия" да шундай дейилган" (Фатвои ҳиндия).

ВАКИЛНИНГ МАСТ ҲОЛАТДА ТАЛОҚ ҚИЛИШИ

Бир киши аёлини талоқ қилишга вакил қилса ва у вакил маст ҳолатда у аёлга талоқ қўйса, рожих қавлга биноан талоқ воқе бўлади.

حِيَّ حَصْلًا وَهِيَ فِي أَوْفَلَتْ خِوَرُ كُتْسِ فِي لِي كَوْلِ أَهْوَلْ طَفِ وَتَأْرَمِ الْقَالَطِبِ الْجَرَ لَلِكُ وَوَلْ جَرُ
عُقَيْ نَهْ أَنْ

"Бир киши аёлини талоқ қилиш учун бир кишини вакил қилса, вкил маст ҳолатда талоқ қилса, олимлар унда ихтилоф қилганлар. Саҳих қавлга биноан маст ҳолатда вакил талоқ қўйиши билан талоқ воқе бўлади" (Фатвои ҳиндия).

АЁЛ ЁКИ ЭР МУРТАД БЎЛГАНДАН КЕЙИН ВАКИЛНИ ТАЛОҚ ҚИЛИШИ

Эр бир кишини талоқ қилишга вакил қилиб, ўзи ёки унинг аёли муртад (наъзу биллаҳи мин залик) бўлиб кетса ва ундан кейин вкил аёлга талоқ қўйса, идда ичида вакил томонидан қўйилган талоқ воқе бўлади. Лекин, идда тугагандан кейин вакил томонидан талоқ қўйилса, бас талоқ воқе бўлмайди.

قَالَطِفُ لِي كَوْلِ أَهْوَلْ طَفِ مَثَلِ عَاتِ لَلَابِ دَايْعُلَاوْ أَرْمَلَاوْ وَأُجُوزَلَا دَتْرَاوْ لَ أَذْكَو
دِعْجَلَا فِي تَمَادَامُ عَقَاوَلِي كَوْلَا

"Наъзу биллаҳ эр ёки аёл диндан чиқса, сўнг вакил аёлни иддадалигида талоқ қилса, вакилнинг талоқғи воқе бўлади" (Фатвои ҳиндия).

ТАФВИЗ ЁКИ ВАКИЛ ҚИЛИШ БИЛАН ЭРНИНГ ТАЛОҚ ҚИЛИШДАГИ ҲАҚҚИ ТУГАБ ҚОЛМАЙДИ

Эр талоқ қилишга вакил қилса ёки талоқни аёлга тафвиз қилса, бас бу билан унинг талоқдаги ҳаққи тугаб қолмайди. Шунинг учун талоққа вакил ёки талоқни тафвиз қилгандан кейин эр ўзи талоқ қилишни хоҳласа, бас талоқ қила олади. Шарти шуки, вакил ёки талоқ ихтиёрини қўлга киритган аёл талоқ қилмаган бўлса.

ТАЛОҚНИ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ

Талоқни воқе бўлишини келажакда бирор ишни бўлишига ёки бўлмаслигига ёки бирор вақтга ёки ҳодисага ёки бирор шартни топилишига боғлиқ қилиш талоқни таълиқ қилиш дейилади. Масалан, эр аёлига: "Фалончини уйига борсанг ёки фалончи билан гаплашсанг ёки шомгача ёки шомдан кейингача уйга келмасанг ёки боламга бирор нарса бўлса сенга талоқ" дейиши каби.

ТАЛОҚНИ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ ҲУКМИ

Талоқ таълиқ қилинган ишлар содир бўлса, бас аёлга ражъий талоқ воқе бўлади.

ТАЪЛИҚ ҚИЛИНГАН ТАЛОҚНИНГ ВОҚЕ БЎЛИШ ШАРТЛАРИ

Таълиқ қилинган талоқнинг воқе бўлиши учун бир неча шартлар мавжуд бўлиб, улар қуйидагилар:

1. Талоқ қўйиш учун эрни ақлли, болиғ бўлиши шарт бўлгани каби, талоқни таълиқ қилишда ҳам улар шартдир;
2. Талоқ таълиқ қилинган ёки шарт қилинган нарсалар муҳол ишлардан бўлмаслиги. Масалан, бир киши аёлига: "Қачон осмон ерга тушса сенга талоқ" ёки "Игна тешигидан туя ўтса, сен талоқсан" деса, бас унинг сўзи бекор бўлади ва аёлга бу билан талоқ воқе бўлмайди;
3. Талоқ таълиқ қилинган нарса, ҳозир ёки келажакда топилиши мумкин бўлсин. Масалан, эр аёлига: "Фалончи киши билан гаплашсанг сенга талоқ" деса, лекин, у киши Амеркада бўлса, бас у киши билан қачон аёл гаплашса, талоқ воқе бўлади. Агар у киши аёл билан гаплашишидан олдин вафот этиб кетса, эрнинг айтган сўзи бекор бўлиб кетади. Шунингдек, бир киши аёлига: "Фалон уйга кирсанг сенга талоқ" деса ва у уй бузилиб кетса, эрнинг сўзи бекор бўлади. Кейинчалик, ўша уй ўрнига бошқа уй солинса ва аёл унга кирса, бас талоқ воқе бўлмайди;
4. Шарт ва жазо жумлалари муттасил бўлиши лозимдир. Шунинг учу агар бир киши шарт ва жазо орасига бирор бошқа гапни аралаштириб юборса ёки одатда бўлмайдиган узоқ сукут қилса ёки мажлисни ўзгартирса, бас бу сурат таълиқ дейилмайди. Балки, мутлоқ талоқ бўлиб, аёлга тездан талоқ воқе бўлади. Масалан, бир киши аёлига: "Сенга талоқ" деб, бошқа кишига икки оғиз гап гапирса ёки чой ичса ёки бир-икки минут жим турса ёки уйининг ичига кириб, ташқарига чиқса ва эр аёлга: "Қачон у уйга кирсанг" деб шарт қўйса, бас аввалги жумлага биноан, яъни эрнинг "Сега талоқ" деган сўзига асосан ўша заҳоти талоқ воқе бўлади. Эр томонидан айтилган иккинчи жумла бекор бўлади. Чунки, аввалги жумла билан иккинчи жумла орасида одатда бўлиши мумкин бўлмаган узулиш тушиб қолди;
5. Хоҳиш ва иродасини билиш мумкин бўлмаган нарсалар ёки зотга талоқни таълиқ қилиш дуруст эмас. Масалан, Аллоҳ тало, фаришта, жин, ҳайвон ва ўсимликлар каби. Бир киши аёлига: "Аллоҳ таоло хоҳласа, сенга талоқ" ёки "Фаришта хоҳласа, сенга талоқ" ёки "Қўй хоҳласа, сенга талоқ" ёки "Бу дарахт хоҳласа, сенга талоқ" деса, бас ушбу жумлалар билан на ўша заҳоти талоқ воқе бўлади ва на талоқ таълиқ қилинган бўлади. Балки, эр томонидан айтилган ушбу жумлалар бекор бўлади. Ҳа, агар талоққа муттасил қилиб ушбу жумлаларни айтмаса, ўша заҳоти талоқ воқе бўлади.

НОАНИҚ МУДДАТГА ТАЛОҚНИ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ

Бир киши ноаниқ муддатга талоқни таълиқ қилиб: "Сени фалон жойга олиб бормасам, талоқсан" деб, ўша жойга аёлини олиб борса, бас талоқ воқе бўлмайди. Агар у ишни қилмаса, яъни аёлини айтган жойига олиб бормаса, умрининг охиригача талоқ воқе бўлмайди. Лекин, эр бу ишни қилмай вафот этса, эрнинг вафоти билан бирга аёлга талоқ воқе бўлади. Чунки, у умрини охиригача ўша ишни қийла олмади. Агар муддатни тайин қилмай хотинига: "Фало ишни қилмасам сен талоқсан" деди. Бу сўзни айтиб вақтни тайин қилмагани учун умрини охиригача талоқ тушмайди.

لُحْدًا مَلِّ نِوًا أَدِيَزْ مَلِّ كُؤْ مَلِّ نِوًا لُثْمُ، أَيَمَدَعِ أَرْمَ اِثْنِ خَلِ طَرَشَ نَاكِ إِذِ امْفِ اَلْخَبِ
أَدَوْرَبِّ لَ اِطْرَشَ نِ مَسْ أَيْ لَلِ اِثْنِ خَلِ اِوَبِ قُوقِحَتَيْ لَبِّ لَحْمِ اِثْنِ وَفَبِ لُطَبَّتِ اَلْأَهَّ اِنْفِ
اَلْيَحْتَسُّ مَرَبِّ لَ اِطْرَشَ نِ كَيْ مَلِّ إِذِ

"Қасамни бузиш шарти манфий иш бўлса, масалан агар Зайдга гапирмасам ёки агар фалон уйга кирмасам талоқсан деса, хотин никоҳидан чиқиб кетиши билан ҳам қасам ботил бўлмайди. Балки, қасамнинг уддасидан чиқишдан ноумид бўлганида ҳам қасамни бузилиши топилаверади. Лекин, қасамни уддасидан чиқишлик шарти муҳол иш бўлмасин" (Раддул мухтор).

КЕЛАСИ ЗАМОН СИҒАСИ БИЛАН ТАЛОҚНИ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ

Келаси замон билан талоқ тушмагани каби келаси замонга талоқни таълиқ қилиш билан ҳам ўша заҳоти талоқ воқе бўлмайди. Лекин, келаси замонга талоқни таълиқ қилганда, ўша ишни келажакда қилиши билан талоқ қўйса талоқ тушади. агар талоқ қилмаса талоқ воқеъ бўлмайди. Масалан, бир киши аёлига: "Фалон ишни қилсанг сенга талоқ қўяман" деса, бас бу билан талоқ воқе бўлмай, бас ўша иш содир бўлса, талоқ қилишга ваъда ҳисобланади. Ҳа, агар эр ваъдага мувофиқ талоқ қўйса талоқ воқе бўлади.

دَعَوْهُ نَأَلْ عَقَيْ مَلِّ يَسْفَنُ قَلَطًا اِنَّا

"Ўзимни талоқ қиламан дейиш билан талоқ воқе бўлмайди. Чунки, бу ваъдадир" (Дуррул мухтор).

عَقَيْ مَلِّ قَلَطًا اِنَّا تَلَقَفَ كَسْفَنَ يِقَلَطِ لَاقِ نِوًا: عَرَهَوْجِ اَلْأَهَّ رَابِعًا وَ
اِنَّا سَحْتَسْ اَوَّاسَ اِيَقِ

"Жавҳаратун наййира"нинг иборасида: "Эр аёлига: "Нафсингни талоқ қил" деса, аёл талоқ қиламан деса, қиёс ва истиҳсонга биноан талоқ воқе бўлмайди" (Раддул мухтор).

Келаси замон ўрнига ҳозирги замон сиғасини истеъмол қилиб: "Бу ишни қилмасанг талоқ қўйяпман" деса, шарт топилиши билан талоқ воқе бўлади.

ШАРТ ТОПИЛИШИ БИЛАН ТАЛОҚ ВОҚЕ БЎЛАДИ

Талоқни шартга таълиқ қилинса, шарт топилишига талоқ воқе бўлади.

رَمَّ طَرَشَ لَ اِجْوَ إِذِ... نِي مَيْ لَ اِطَبَّتْ يَ اَلْخُنَّ ت

"Шарт бир маротаба топилиши билан қасам ечилади, яъни ботил бўлади"(Дуррул мухтор).

ШАРТ УРФ ВА ҲОЛАТ ЭЪТИБОРИ БИЛАН БЎЛИШИ

Эр-хотин ўртасида кундузида жанжал чиқиб, аёл уйдан чиқиб кетишни ирода қилди. Кундизида жанжаллашиб уйдан чиқиб кетиш халқ оарсида турли миш-мишларни тарқалишига сабаб бўлади. Эр буни эътиборга олиб аёлга: "Агар уйдан чиқсанг талоқсан" деди. Аёл қўрққанидан уйдан чиқмади. Кеч кирганда яна жанжал чиқиб, эр ғазаб билан уйдан чиқиб кетди. Аёл кундизида турли миш-миш тарқамасин деб ташқарига чиқсанг талоқсан деган эди. Ҳозир кеч кириб, ундай хавф қолмади деб, эрни уйга қайтариш мақсадида эрнинг орқасидан чиқди ва эр томонидан талоққа қўйилган шарт топилиши билан зоҳиран талоқ воқе бўлиши лозим эди. Лекин, талоқ воқе бўлмайди. Чунки, эрнинг мақсади кундизида жанжал сабабли турли гап-сўз тарқамаслиги учун аёлига ташқарига чиқсанг талоқсан деган эди. Кечки пайтга бориб, яна жанжаллашиб, эри ортидан уни қайтариш мақсадида чиқиши эрнинг ниятига мос келмайди. Шунинг учун аёлга талоқ тушмайди. Буни Муфтий Азизурроҳмон таъкидлаганлар. Бундай талоқни талоқу фавр дейилади. Масалан, эр-хотин уй ичида жанжаллашиб қолишди ва аёл ўша заҳоти чиқиб, воқеани эрнинг ота-онасига айтиб бераман деди. Шунда эр: "Уйдан ташқарига чиқсанг талоқсан" деса ва мақсади ҳозир чиқиб жанжални айтиб берсанг деган маънони ирода қилса, аёл ўша заҳоти ташқарига чиқмай бироз муддат ўтгандан кейин чиқса талоқ тушмайди. Чунки, эр хотинни мутлоқ уйдан чиқмаслигини эмас, балки ўша заҳоти чиқиб жанжални айтмаслигини ирода қилган эди. Агар мақсади мутлоқ уйдан чиқмаслиги бўлса, аёл қачон ташқарига чиқса талоқ воқеъ бўлади.

أَرْوَفُ هُلْ عَف... جِوُخُلْ لِدِي رُمْل... قُلْ اَطْرَتْ نَأْفَ اَلْتَمَّ تَجَّحْ نِ اِهْلَ وَّقِ يَفِ تَنْ حَلَلْ طُرْشَو
عَيْ لَعْنَامِي اَلْ رَادَمَوْ اَفْرَعْلُ عَفْلُ اَلْ دَنْ عْ غَنْ مَلْ اَهْ دَصَقْ نَأَلْ

"Чиқиб кетмоқчи бўлиб турган аёлга, эри агар чиқсанг талоқсан деган ўринда, талоқ тушиши учун хотин ўша вақтда чиқиб кетиши керак. Чунки, эрнинг мақсади урфда ўша феълдан манъ қилишдир, яъни чиқиб кетмоқчи бўлиб турган пайтидаги чиқиб кетишидан манъ қилишдир. Мутлоқ қачондир чиқишидан манъ қилиш эмас. Қасамдан нима ирода қилингани урфга боғлиқ бўлади" (Дуррул мухтор).

ҲАР ОЙДА ПУЛ ЖЎНАТИБ ТУРМАСАМ ТАЛОҚСАН

Эр ҳар ойда аёлига пул жўнатиб туриш ваъдасини ёзма тарзда бериб, агар пул жўнатмасам аёлим талоқ деса, ҳар ой пул жўнатиши лозим бўлади. Агар пул жўнатмаса, аёлига талоқ воқе бўлади.

сўзини шартга йўйилади, яъни шарт топилса талоқ тушади. Акс ҳолда талқ воқеъ бўлмайди. "Татархония"да ҳам "Муҳит"дан бунинг ўхшаши нақл қилинган. "Валволижия"да агар эр таълиқни ирода қилиб, ўзи пасткаш бўлмаса, талоқ тушмайди дейилган" (Раддул муҳтор).

ТАЪЛИҚНИ АКСИНИ ҚИЛИШ БИЛАН ТАЛОҚ ВОҚЕ БЎЛМАЙДИ

Зайд аёлига: "Менга нон пиширсанг талоқсан" деса, аёл овқат пиширса, талоқ бўлмайди. Шунингдек, Зайд аёлига: "Ҳайз ҳолатда онангникига борсанг талоқсан" деса, аёл пок ҳолатда борса, талоқ воқе бўлмайди.

صَحِيحَةٌ وَأَلْحَدَتْ سَحْقًا لَطَتْ مَلِكُضَيْحٌ وَأَرَادَ لَلْوُحْدِ قَلِاطَتْ أَنْ: حَبْلًا يَفِي.
"Баҳр"да, эр аёлига: "Ховлига киришинг билан ёки ҳайз кўришинг билан талоқсан" деса, ховлига кирмагунича ёки ҳайз кўрмагунича талоқ воқе бўлмайди" (Раддул муҳтор).

ЭР ТОМОНГА НИСБАТ БЕРИЛГАН ШАРТНИ БОШҚА КИШИ БАЖАРИШИ

Аёл онасиникига кетиб қолган бўлса, эр унга: "Агар сени уйимга олиб келсам талоқсан" деса ва аёл ўзи борса ёки қариндошларидан бирортаси олиб келиб қўйса, талоқ воқе бўлмайди.

Эр аёлига: "Сенга кийим-кечак ёки зеб-зийнат олиб берсам талоқсан" десаю, бошқа киши уларни аёлга олиб келиб берса, талоқ воқе бўлмайди. Чунки, шарт топилмагани учун талоқ ҳам рўёбга чиқмайди.

رَمَّ طَرَّشًا لِدُجُوَادٍ نِيْمِيْلًا لِحَنْتَ.

"Шарт бир марта топилиши билан қасам ечилади" (Дуррул муҳтор).

دَحْأَوْهَسْفَنَبَخَائِبِنَجْ نَمُنْ أَلْفَءَاجَفُ قَلِاطَتْ أَنْ أَعَسَلَا يَبَوَثُ يَدْرَتْ مَلْنُ
ثَنْحَيَّ أَلْأَوْعَفَدَلَبَقَبَوَثَلَا.

"Агар кийимимни ҳозир қайтармасанг талоқсан деса, хотин кийимни эрга топширишидан олдин бошқа томондан бир киши ўз ихтиёри билан келиб кийимни олса, эр қасамхўр бўлмайди" (Раддул муҳтор).

УМАРНИНГ ФАРЗАНДЛАРИГА ЕР БЕРСАМ АЁЛИМ ТАЛОҚ

Бир киши: "Умарнинг авлодларига ер берсам аёлим талоқ бўлсин" деб, Умарнинг куёвига ер берса, у кишининг аёлига талоқ воқе бўлмайди. Чунки, куёв фарзандлар ичига кирмайди.

МУТЛОҚ ЖУМЪА ЛАФЗИ БИЛАН КЕЛАСИ ЖУМЪА ХОСЛАНМАЙДИ

Бир киши қарзини сўраб келган одамга қараб: "Жумъа куни қарзни бермасам аёлим талоқ бўлсин" деб, биринчи жумъа қарзни бермай, иккинчи ёки учинчи жумъа қарзни адо қилса, аёлга талоқ воқе бўлмайди. Чунки, жумъа сўзи мутлоқ айтилди. Фикҳ китобларида ушбу мавзуга доир қуйидаги қоидалар келтирилган:

هَقَالَطِيْلَعِيَحَيَقَلِطُمَلَا.

"Мутлоқ мутлоқлигича қолади".

صَاعًا لَّيْلًا لَّيْلًا طَافَ لَيْلًا لَّيْلًا عِيْنًا بَمُنَامِيَّيْلًا

"Қасам ниятга эмас лафзга асосандир".

АЁЛИМНИ ТЕЗ УЙГА ЖЎНАТМАСАНГЛАР ТАЛОҚ

Эр қайнотасига: "Аёлимни тезда уйга жўнатмасанглар талоқ" деса ва улар бир ой ёки ундан камроқ муддатда аёлни ўз уйига жўнатсалар, аёлга талоқ воқе бўлади. Чунки бир ой яқин муддат эмас, узоқ муддат ҳисобланади. Бу ерда эса, эр: "Тезда жўнатмасаларинг талоқ" деб таъкидламоқда.

يَا لَيْلَ لَدَّرَبْتَ عَيْفَ بِيْرَقٍ نُوْدًا مَوْدِيْعَبَ تَوَمُّوْلًا لَّيْلًا وَّلَوَّهَ قَوْفًا مَوْرُوشَلًا
عِيْرَسَلًا وَّلَجَّاعًا لَطْفًا لَّوْبِيْرَقٍ لَّيْلًا وَّأَدِيْعَبَ لَّيْلًا مَلَكِيًّا لَّيْلًا وَّأَدِيْعَبَ لَّيْلًا مَلَكِيًّا لَّيْلًا
وَّأَدِيْعَبَ لَّيْلًا مَلَكِيًّا لَّيْلًا

"Бир ой ва ундан тепаси гарчи вафот этишигача бўлса ҳам узоқ муддат ҳисобланади. Ундан ози эса яқин муддат ҳисобланади. Қарзини узоқ ёки яқин муддатда адо қиламан ёки узоқ ёки яқин муддатгача сўзлашмайман деса, ўшанга эътибор қилинади. Нақд, тездан сўзлари "яқинда" сўзи кабидир. Кейинчалик лафзи эса, "узоқда" сўзи кабидир" (Раддул мухтор).

БУГУНДАН КЕЙИН БАДАНИМ СЕНГА ТЕГСА ТАЛОҚСАН

Кечаси эр-хотин сен-менга бориб қолдилар. Шунда эр ғазаб билан аёлга: "Бугундан кейин баданимни ушласанг уч талоқсан" деса, аёл кўрққанидан эрнинг қўлини ушлаб: "Мени кечиринг" деб кечирим сўраса ва эр: "Мен кундизида қўлимни ушласанг талоқсан" деган ниятда уларни айтгандим деса, бас унинг гапига эътибор берилмайди. Аёл эрни қўлини ушлаши билан уч талоқ воқе бўлади. Чунки, сариҳ лафзда ниятга эътибор берилмайди ва яна эрнинг бу ердаги "кун" деб айтган сўзидан "вақт" эътиборга олинади. Демак, эрнинг юқоридаги сўзидан шу вақтдан бошлаб мени қўлимни ушласанг уч талоқсан деган маъно тушунилади ва аёл эрни қўлини ушлаши билан шарт топилиб, унга уч талоқ воқе бўлади ҳамда шаръий ҳалоласиз эр-хотин бир-бирига ҳалол бўлмайдилар.

هُرِّيْعًا جَوْرًا كُنَّ تَحْتِ دَعْبٍ نَمُوْلًا لَحَتْ أَلْفَ أَهْقَلَطْنِإْفَ

"Бас, агар яна талоқ қилса, бундан кейин у аёл токи бошқа эрга тегиб чиқмагунча унга ҳалол бўлмайди" (Бақара 230 -оят).

دَجُّنُهُ لَزَوُّ دَجُّنُهُ ثَلَاثٌ: لَلَّالُ لُوسِرَّالْأَقْ: لَأَقُّ نَعُوْلًا لَلَّالِ صَرَّهَ رِيْرُهُ بَبَّأَنْعَ
أَعُوْعَجَّالْأَوْ قَالْطَلَّأَوْ حَالْالْنَلَّالِ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

"Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

"Уч нарсани жиддийси ҳам жиддий, ҳазили ҳам жиддийдир: никоҳ, талоқ ва ражъат" дедилар .

رَأَاهُ لَوْلَا لِي لَلِ عَوَّهَ فُ قَلِ اطَّ تَنْ أَفْ أَنْ لُ فُ مَّ لَكُ أَ مَّ وَي لَاقُ وُل

"Агар (эр аёлига) фалончига капирган куним талоқсан деса, кундизини ҳам кечасини ҳам ўз ичига олади" (Раддул мухтор).

ШАРТГА МУВОФИҚ ИШНИ ЯШИРИН ТАРЗДА ҚИЛИШ БИЛАН ТАЛОҚ ВОҚЕ БЎЛАДИ

Эр аёлга: "Хамр ичсам ёки нарқотик моддаларни истеъмол қилсам талоқсан" деб, яширин тарзда, ҳеч қандай гувоҳсиз уларни истеъмол қилса, бас унинг аёлига талоқ воқе бўлади.

رَمَّ طَرَّش لَاجُ وَاذْ نِي مَيَّ لَاجُ نَت

"Шарт бир маротаба топилса, қасам ечилади" (Дуррул мухтор).

ТАЛОҚ ҚЎЙИШ ШАРТИГА КЎРА МАҲРДАН ВОЗ КЕЧИШ

Хотин эри билан келишиб: "Агар менга талоғимни берсанг маҳримдан воз кечаман" деди. Шунга биноан эр аёлига талоқ қўйди ва ундан кейин хотин маҳримни воз кечмадим деб, сўзидан қайтса, эрдан талаб қилинган талоқ воқе бўлмайди.

МАҲРНИ КЕЧГАНДАН КЕЙИН ТАЛОҚ

Аёл эрга: "Маҳрдан воз кечдим. Энди мени талоқ қилинг" деди. Унга жавобан эр: "Сени талоқ қилдим" деди. Бас, талоқ воқе бўлади. Аёл бундан кейин маҳрни воз кечмадим деб, туриб олса, унга эътибор берилмайди. Талоқ тушиб, маҳр бекор бўлади.

رَمَّ طَرَّش لَاجُ وَاذْ نِي مَيَّ لَاجُ نَت

"Шарт бир маротаба топилса, қасам ечилади" (Дуррул мухтор).

ОТАНИНГ УЙИГА У ВАФОТ ЭТГАНДАН КЕЙИН БОРИШ

Эр аёлига: "Агар отангни уйига борсанг талоқсан" деди. Аёл қачон отаси уйига борса, талоқ воқе бўлади. Гарчи ота вафот этгандан кейин борса ҳам. Чунки, ота вафот этгандан кейин ҳам у уй урфда отанинг уйи дейилади.

وَهُ رَبَّتْ عُمْلَانُ أَنْ هَانْ عَمَّ فُرْعَالِ عِلْ عِنَامِيْ أَلِ اءَانَبَ عِدْ عَاقُ نَّ كَلَّ رَهَ طَكَلَدَ تَمَّ عَ اذْ ا
يَّ مَسُّ لَاطْفَلَلِ اَنْ مَ فُرْعَالِ ي فُ دُوصُ قَمْلِ اِي عُنْ ا

"Агар буни билган бўлсанг, қасамларнинг асоси урфга биноандир деган қоиданинг маъноси, айтилган сўздан урфда нима қасд қилинса ўша нарса эътиборга олинадидеганидир" (Раддул мухтор).

أَهُنْ كُسَيِّ رَادَ اَقْلُ طُمْ هُرَادَفِ دِي رَادُ لُ حَدِي اَل فَ لَح اذْ اهُنْ اَمْلُ عَا

"Билгинки, Зайднинг уйига кирмайман деб бир киши қасам ичса, унинг мутлоқ ховлиси, яъни яшаб турган ховлиси ирода қилинган бўлади" (Раддул мухтор).

БИР ОЙГАЧА КЕЛМАСАНГ ТАЛОҚСАН

Аёл эрнинг рухсатисиз ота уйига қочиб кетиб қолса, шунда эр аёлга: "Агар бир ойгача келмасанг талоқсан" деб шарт қўйса ва ҳали бир ой ўтмай эр вафот этиб қолса, мазкур суратда аёл бир ойнинг ичида ўз уйига келган бўлса, ҳеч қандай гап-сўз йўқ. Борди-ю, келмаган бўлса талоқ воқе бўлади. Гарчи, эри вафот этганлиги туфайли келмаса ҳам. Унинг самараси шу бўладики, аёл бир ой ичида келмаганлиги сабабли талоқ бўлиб, тариқадан маҳрум бўлади ва эрнинг молидан ўз маҳринигина олиши мумкин бўлади. Агар аёл бир ой ичида ўз уйига келса ва эр вафот этса, вафот иддасида ўтиради ҳамда эридан мерос олади.

БАЛОҒАТГА ЕТМАГАН БОЛАНИНГ ТАЪЛИҚИ ЭЪТИБОРГА ОЛИНМАЙДИ

Балоғатга етмаган бола аёлининг талоғини шартга таълиқ қилса, унга эътибор берилмайди. Чунки, унинг таълиқи талоқ каби эътиборга олинмайди.

Шунингдек, бир киши балоғатга етмаган болага: "Рухсатсиз фалон муддатгача кетиб қолмайсан. Агар кетиб қолсанг аёлинг сенга ҳаром бўлади" деб, шарт қўйиб уйлаб қўйса, сўнг бола рухсатсиз ўша муддат ичида кетиб қолса, унинг аёлига талоқ воқе бўлмайди. Чунки, қўйилган шарт лафв (бекор) ҳисобланади.

БИР КИШИНИ ТАЛОҚҚА ЭГА ҚИЛИШ ЁКИ УНИНГ РОЗИЛИГИГА ТАЛОҚНИ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ

Бир киши қайсидир кишилар розилигига талоқни муъаллақ қилди. Масалан, эр аёлига: "Агар онам хоҳласа, аёлим талоқ" ёки "Онамни ўзимдаги талоққа эга қилдим. Қачон онам хоҳласа, талоқ қилади" деса ва она ўғлини аёлини талоқ қилишни хоҳласа, бас талоқ воқе бўлади. Ҳақиқатда, бу таълиқ эмас, тафвиздир.

وَيُضْمَبُ لَطَبَيْ وَهَيْلِي دَلِ الرَّشَلِ لَعَوَّةَ وَفَ الرَّشَنِ الْفَدَيْ تَأْرْمُ أَرْمُ لَأَقُ وَلَوْ
يَفَالُ الْفَادِكِ مَلَعِ الْب

"Агар (эр) аёлимнинг иши бир ойгача фалон кишининг қўлида деса, айтилган сўзга яқин бўлган ой эътиборга олинади. У ойнинг ўтиши билан (фалончи эрнинг сўзини билмаса ҳам) қасам ботил бўлаверади. "Кофий"да шундай дейилган" (Фатвои ҳиндия).

ضِيُوفَتِ وَوَفَ كَيْلِ كَلِ ذَلَعَجِ دَقَفِ تَأْرْمُ أَرْمُ لَأَقُ وَلَوْ

"Агар (эр) бир кишига: "Аёлимни талоқ қил, бу ишни сенга топширдим" деса, бу тафвиз бўлади" (Фатвои ҳиндия).

БАЛОҒАТГА ЕТМАГАН БОЛАНИНГ ВАЛИЙСИ БИРОР ШАРТГА ТАЛОҚНИ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШИ

Қизнинг валиси боланинг валисига бир неча шартларни қўйиб, никоҳлаб берса, масалан, қизнинг валиси балоғатга етмаган эрнинг валисига: "Фалон муддатгача шу ишни қилмасангиз мен валиси бўлган балоғатга етмаган қизалоққа талоқ бўлади" деса ва белгиланган муддатда боланинг валиси у шартларни бажара олмаसा, бас балоғатга етмаган боланинг аёлига талоқ воқе бўлмайди. Чунки, талоқ бериш ҳақи валида йўқ. Шунингдек, талоқни таълиқ қилиш ҳам.

قَالَ لِبَابِ دَخْ أَوْ نَمَلٍ قَالِ طَلَاةَ حَامٍ نَبَا شِي دَجَلِ وَدَبَعَةَ أَرْمَى لَعَى لَوَمْلَى قَالِ طُعْغَى قَى آلِ
أَقْهَارْمُ وَوَيْبِ صِلَاو... نُونُ حَمَلٍ أَوْ خَلِ

"Ибн Можа раҳматуллоҳи алайҳдан "Талоқ билагидан тутган кишигадир" деб ривоят қилинган ҳадисга биноан мавло томонидан қулининг аёлига қўйилган талоқ воқе бўлмайди. Гарчи эр мажнун, гўдак ва ўспирин бўлса ҳам" (Раддул мухтор).

وَأَجَّوَزَتْ سَتَمَ هِيَ لَعَى قَلَّ عَوَّ أَرْمَى هُوَ بَأُجَّوَزَ إِذَا مَيَّ فِ عَوَّوُقُ وَ مَدَّ عِبَ تَيْتُ فَ أَدَقُ وَ : لَاقِ
أَلَّوَّ قَى لِبَابِ أَمَلِ أَعَجَّ وَزَتْ فَ رَبِّ كَفِ أَدَكُ فَ هِيَ لَعَى سَتَات

"Бир кишининг отаси ўғлини бир аёлга никоҳлаб: "Агар бу хотиннинг устидан бошқа хотинга уйланса ёки бунинг устидан бошқа чўридан фарзанд кўрса фалон бўлсин" деб таълиқ қилса, бола катта бўлгач, отаси таълиқ қилганлигини билиб ёки билмай бошқасига уйланса, талоқ тушмаслигига фатво бердим" (Раддул мухтор).

МЕНИ АЁЛИМ ОЙДАН КЎЗАЛ БЎЛМАСА, УНГА ТАЛОҚ ДЕЙИШ

Бир киши: "Мени аёлим ойдан кўзал бўлмаса, унга талоқ" деса, у билан аёлга талоқ воқе бўлмайди. Чунки, инсон махлуқотнинг шарафлиси ва гўзалидир. Шу боис дунёда хоҳ у оқ ёки қора бўлсин инсондан кўзал бирор нарса йўқ.

قُلْ طَاتٌ مَلٌ قُلِ اطْرَتْ نَأْفِ رَمَقُلِ أَمْ نَسَحَ كُجَّ وَ نُنْ كَى مَلٌ نِ

"Юзинг ойдан чиройли бўлмаса, талоқсан (дейилса, аёлга) талоқ тушмайди" (Фатаво Рамлий).

ФАЛОН ИШНИ ҚИЛМАСАМ МЕНГА УЧ ТАЛОҚ

Бир киши талоқни зоҳиран ўз томонига мансуб қилиб: "Фалон жойга бормасам ёки фалон ишни қилмасам, бас менга талоқ бўлсин" деса, бас бу билан унинг аёлига талоқ воқе бўлади. Чунки, эр томонидан ўзига-ўзи талоқ нисбатини бериши, талоқни воқе қилиш ҳисобланади. Лекин, эр аёлга: "Талоқ бериш мени зиммамда" деса, бу билан аёлга талоқ воқе бўлмайди.

قَالَ طَلَا سَيَّ لَعَوُ ، يَنْ مَزَلَى مُرَحَلَاو ، يَنْ مَزَلَى قَالِ طَلَا : لَمَّ عَمَّتْ سُمْلَى ظَا فَلَ أَلَا نَمَو
فِرْعُلَلِ لِهَّ نَى نَ أَلِ بَعُ قَى فُ مَرَحَلَى لَى لَعَوُ

"(Қўйидагилар талоқда) ишлатиладиган лафзлардандир: талоқ мени лозим

тутди, ҳаром мени лозим тутди, зиммамда талоқ қўйиш бор, менга ҳаром. (Бас, булар билан) урфга биноан ниятсиз ҳам талоқ воқе бўлади" (Раддул мухтор).

عَقَيْ مَلَّيْلَ ع كُفَّالَط : لَاقُ وَّلَو

"Агар (эр аёлига) талоғинг менинг зиммамда деса, бу билан талоқ воқе бўлмайди" (Раддул мухтор).

ТАЛОҚ ТУШИШНИ ХАТ ЕТИБ БОРИШИГА ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ

Агар эр талоқномада: "Хатим сенга етиб борса, сен талоқсан" деган шартни қилса, хат қачон аёлга етиб борса, у хоҳ хатни ўқисин ёки ўқимасин ўша заҳоти аёл талоқ бўлади ва шу пайтдан идда ҳам вожиб бўлади. Таълиқ қилиб ёзилган талоқларда хатни ёзиши билан талоқ воқе бўлмайди. Агар таълиқ тарзда эр талоқнома ёзиб аёлга юборса, сўнг хат йўлда йўқолиб қолса, аёлга умуман талоқ воқе бўлмайди. Чунки, талоқ хатни аёл қўлига етиб боришига таълиқ қилингандир. Бу таълиқ эса, хатни йўлда йўқолиб қолганлиги боис топилмади.

Масала, эр томонидан ёзилган талоқнома аёл қўлига етиб бориш ўрнига ота қўлига етиб борса ва ота уни ўқиб ёки ўқимай йиртиб юборса, ота агар қизи муомаласига аралашган бўлса, талоқ воқе бўлади. Чунки, ота қўлига етиб келган хат гўё уни қизига етиб борган ўрнида дейилади. Агар ота қизи билан куёви ўртасидаги муомалага дахли йўқ бўлса, қиз қўлига хат етиб бормагунча талоқ воқе бўлмайди. Гарчи хат ота қўлига етиб борсада.

Ота хат билан танишиб, йиртилган хатни қизи қўлига тутса ва гарчи хат бўлакларга бўлиниб кетган бўлсада, уни бир жойга жамлаб ўқишни иложи бўлса, талоқ воқе бўлади. Агар йиртилган хатни бир-бирига ёпиштириб, ўқишни иложи бўлмаса, талоқ воқе бўлмайди.

Масала: Эр талоқни хатни аёлга етиб боришига таълиқ қилса ва хаттда "талоқ" сўзини ёзиб бўлгандан кейин, уни ўчириб юбориб, хатни почтага топширса ва хат аёл қўлига тушишига аёлга талоқ воқе бўлади. Хатни аёл ўқиши шарт эмас.

ВАФО УМИДИГА КЎРА ТАЛОҚНИ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ

Бир киши қасам ичиб: "Фалон кишидан умидимни уздим. Агар умид қилсам аёлим талоқ бўлсин" деса, бас қасам ичувчи шахсдан: "Дилингда умид борми" деб сўралади. Агар озгина бўлса ҳам бор деса, аёлига ражъий талоқ воқе бўлади. Агар умидим умуман йўқ деса, талоқ воқе бўлмайди.

تَلَّخْ دُونَ : وَتَأْزِمَ لَوْ قَيْ نَأْنُ لَمْ أَقَاتِ طَرَّشْ لَبِي قَعَّ عَقُ وَ طَرَّشْ لَإِي لُفَاضاً إِذْ أَوْ قَلَّ طَرَّشْ نَأْفَ رَادِلُ

"Агар (эр аёлининг талоғини) шартга изофа қилса, шарт кетидан бил

иттифоқ талоқ воқе бўлади. (Эр) аёлига: "Агар ховлига кирсанг талоқсан" дейиши каби (Ушбу ҳолатда шарт топилиши билан талоқ воқе бўлади)" (Фатвои ҳиндия).

ТАЛОҚДАН БОШҚА НАРСАЛАРГА ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ БИЛАН ТАЛОҚ ВОҚЕ БЎЛМАЙДИ

Талоқ лафзини очиқ-ойдин ёки киноя тарзда айтмай бошқа нарсага таълиқ қилиш билан талоқ воқе бўлмайди. Масалан, бир киши аёлига: "Мен сенга яқинлик қилсам, онам ёки синглимга яқинлик қилган бўлай" деб, аёли билан қўшилса, бас талоқ воқе бўлмайди. Чунки, бу ерда на талоқ сўзи ишлатилган ва на унга далолат қилувчи киноя сўзлар ишлатилган.

НИКОҲ ТОМОНГА НИСБАТ БЕРИБ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ

Никоҳдан олдин таълиқ қилинган талоқ эътиборга олинмайди деб юқорида ўтилди. Билинг-ки, талоқ ва талоқни таълиқ қилиш учун никоҳ шартдир. Никоҳдан олдин унга нисбат бериб, талоқни таълиқ қилинса ва шарт рўёбга чиқса, жазо ҳам унга тартиб топади. Масалан, бир киши бегона аёлга: "Мен сенга уйлансам талоқсан" деб, шарт қўйса ва унга уйланиб шартни рўёбга чиқарса, жазо, яъни талоқ воқе бўлади.

وَأَقْلَاطِ تَنْأَفِ تَبَّهَذَا نِإِ وَتَدْتُمْ وَأَوْتَحُوكُنْمَلِ هَلْ وَوَقَك... ةَقِي قَح كُ لْمُ لَأُ طَرْشِ
وَأَذَكْفِ نِّيْ غَمْل كُ تَكْلَمُ نِإِ وَأَذَبَع تَكْلَمُ نِإِ ك... ي قِي قَح ل ل كُ لْمُ لَأُ يْ أ ه ل ل ة ف ا ض ل ل
ق ا ط ت ن أ ف كُ ت ح ك ن نِإِ وَأ ة أ ر م ا ت ح ك ن نِإِ ك ل د ك ي م كُ ح ل ل

"Талоқ қўйишнинг шарти ҳақиқатда унга молик бўлишдир... масалан, ўз никоҳидаги ёки иддадаги аёлига: "Агар кетсанг талоқсан" деса ёки ҳақиқий милкка нисбатини беришдир. Масалан, бир қулга молик бўлсам ёки муайян бир кишига сени сотиб олсам фалонсан деса ёки ҳукмий милкка нисбатини беришдир. Масалан, бирор бир аёлга уйлансам ёки сенга уйлансам талоқсан дегани каби (шарт топилиши билан талоқ воқе бўлади)" (Раддул мухтор).

ШАРТ ЛАФЗЛАРИ ВА УЛАР ОРАСИДАГИ ФАРҚ

Араб тилида шарт сифатида ишлатиладиган лафзлар "ин (агар)", "иза (агар)", "из ма (қачонки)", "матаа (қачон)", "матаа ма (қачонки)", "куллу (ҳар)", "кулла ма (ҳар қачон)" кабилардир. "Кулла ма" лафзидан ўзга юқорида ўтган шарт предлоглари такрорни ифодаламайди. "Кулла ма" эса, такрорни ифодалайди. Демак, такрорни ифодаламайдиган лафзлар билан талоқ таълиқ қилинса ва шарт бир марта топилса, қасам ва таълиқ тугайди. Кейинчалик яна шарт топилса, жазо рўёбга чиқмайди. Масалан, бир киши "кулла ма"дан бошқа "ин (агар)", "иза (агар)", "из ма (қачонки)" каби лафзлар ёрдамида талоқни таълиқ қилиб аёлига: "Агар уйга кирсанг

киришни ирода қилиши билан талоқ воқе бўлмайди. Унинг ҳийласи, аёлни бир талоқ қилиб, иддаси ўтади ва иддаси чиққач ховлига киради. Шу билан қасам ечилиб, уч талоқ воқе бўлмайди. Сўнг эр ўз аёлига уйланади ва шундан кейин қасам ичилган уйга аёл кириши билан қасам ботил бўлгани учун ҳеч нарса воқе бўлмайди" (Дуррул ҳуккам).

ҲИЙЛАНИНГ СУРАТИ

Бир киши уч талоқни бирор шартга таълиқ қилиб аёлига: "Агар отангни уйига борсанг уч талоқ" деса ва у эр аёлини ота уйига бориб келишини ҳам, уч талоқ тушмаслигини ҳам хоҳласа, эр юқорида ўтган иккинчи суратга биноан иш тутади. Шарт топилишидан олдин эр аёлига бир боин талоқ беради ва идда тугагандан кейин аёл отаси уйига бориб келади ёки бир ражъий талоқ беради. Идда тугаши билан ражъий талоқ боинга айланади ва аёл отаси уйига боради. Эр шундан кейин иккинчи никоҳ билан у аёлга уйланса ва талоқ таълиқ қилинган шарт топилса, бас талоқ воқе бўлмайди. Лекин, бу ҳийла "кулла ма ҳар қачон" сўзидан ўзга шарт предлоглари учундир. Чунки, "кулла ма"га бу ҳийла ўтмайди.

ثالث الغاي والوراد الخدت نأدارأف أثالث قاطت نأف رادال تلخدن: لاقن إف
الونيميل الطبي تيح رادال الخدتف أهدع ي ضقنن وة دح او أه ق ل طي نأ ه تل لي ح ف
نيميل ن الطبل ءي ش غ ق ي ال رادال تلخدن إف أه ج ورتي م ث ثالث الغاي ق ي

"Агар (эр аёлига) ховлига кирсанг уч талоқсан деса ва аёл ховлига киришни ирода қилиши билан талоқ воқе бўлмайди. Унинг ҳийласи, аёлни бир талоқ қилиб, иддаси ўтади ва иддаси чиққач ховлига киради. Шу билан қасам ечилиб, уч талоқ воқе бўлмайди. Сўнг эр ўз аёлига уйланади ва шундан кейин қасам ичилган уйга аёл кириши билан қасам ботил бўлгани учун ҳеч нарса воқе бўлмайди" (Дуррул ҳуккам).

Агар ҳийла қилингандан кейин идда вақтида аёл отаси уйига бориб келса, таълиқ қилинган уч талоқ воқе бўлади. Чунки, идда мабойнида бир томондан аёлда никоҳ боқий ҳисобланади.

ة ون ي ب ة ن ئ ا ب ر ي ص ت ة د ع ل ل ا ح ر ا د ل ا ت ل خ د و ل ه ن ا ي ل ا ه ب ر ا ش ا ة د ع ل ل ي ض ق ن ت و
ا م ك ح ك ل م ل ا ء ا ق ب ل ة ي ل ح م ل ا د و ج و ل ه ط ل غ م

"Идда ўтайди" деган мусаннифнинг сўзидан мурод, аёл иддадалигида қасам ичилган ховлига кирса муғоллаза боин талоқ воқе бўлади. Чунки, ҳукман мулк топилгани учун талоққа маҳал мавжуддир" (Умдатур риоя).

"КУЛЛА МА (ҲАР ҚАЧОН)" ЛАФЗИ БИЛАН ТАЛОҚ ҚИЛИШ

"Кулла ма" лафзидан бошқа барча шарт лафзлари билан бир талоқ воқе бўлади. Чунки, "кулла ма" лафзи такрорни ифодалайди. Шу боис "кулла ма (ҳар қачон)" лафзи билан талоқ таълиқ қилинса ва у шарт топилиши билан талоқ воқе бўлади ва то уч талоқ мукаммал бўлгунича таълиқ боқий

қолавереди ва ҳар сафар шарт топилганда талоқ тушавердаи. Хоҳ у шарт идда ичида бўлсин. Чунки, "кулла ма (ҳар қачон)" лафзи билан таълиқ қилинган талоқ мавжуд никоҳ милки доирасида бўлади ва мавжуд никоҳ милки доираси уч талоқ билан тугайди. "Кулла ма" лафзи билан талоқ таълиқ қилингандан кейин уч талоқ воқе бўлиб, аёл шаръий ҳалолодан кейин аввалги эрига тегса, аввалги никоҳда қўйилган шарт ўз ниҳоясига етади. Масалан, бир киши аёлига: "Ҳар қачон уйга кирсанг талоқсан" деса ва аёл уйга кирса, бир талоқ воқе бўлади. Аёл иккинчи марта кирса, иккинчи талоқ, учинчи марта кирса, учинчи талоқ воқе бўлади. Ушбу аёл шаръий ҳалолодан кейин аввалги эрига тегиб, аввалги никоҳда талоқ таълиқ қилинган уйга кирса, бас талоқ воқе бўлмайди. Чунки, аввалги никоҳ милкида қилинган таълиқ иккинчи никоҳ милкига таъсир кўрсатмайди.

Шунингдек, бир киши аёлига: "Ҳар қачон уйга кирсан талоқсан" деса ва у аёл уйга кирса, бас бир ражъий талоқ воқе бўлади. Лекин, бир ражъий талоқдан кейин аёлига қайтмаса ва аёл идда ўтириб, боин талоқ бўлиб, бошқа эрга турмушга чиқса ҳамда у иккинчи эр ҳам унга талоқ қўйса ва аёл аввалги эрига тегиб, талоқ таълиқ қилинган уйга кирса, талоқ воқе бўлмайди. Чунки, янги милк билан аввалги милкдаги шарт бекор бўлади.

ثالث الدعوى لحننت هناف ام لك يف الة ةرم طرشلل دجو اذا ني مي ل لحننت اه يف
اهك ن ناع قى لعل لالط ب ب ني مي ل لالط ب ني مي ل لالحناب دارمل
امل لك هناف اذك تناف كت جوزت ام لك وحن جوزت لى لعل تلخدأ اذا ال رخا جوز دع
رخأ جوز دع ناك ناو قلطت

"Талоқни шартга таълиқ қилинганда бир мартаба шарт топилиши билан қасам ечилади. Лекин, куллама лафзида уч талоқ воқе бўлганидан кейин қасам ечилади. Қасам ечилади деганидан мурод, таълиқ ботил бўлиши билан қасам ҳам ботил бўлади деганидир. Агар уч талоқдан кейин бошқа эрга тегиб шаръий ҳалолодан кейин аввалги эрига турмушга чиқса ва аввалги шарт топилса талоқ воқе бўлмайди. Лекин, куллама сўзини уйланишга тегишли қилиб айтилса, яъни қачон уйлансам талоқсан дейилиса, шаръий ҳалолодан кейин ҳам куллама лафзи ботил бўлмайди" (Шарҳул виқоя).

فولحمل نال ك لذو ثالث الدعوى لحننت هناف ه لوق لى لعل عى رقت ع قى ال ه لوق
لك لم يف ه رثا لى ق بى ال ثالث ل اب ك لذ لى ه ن ا دقو ك لمل ل اذه ق ال ط وه ام ن ا ه لعل
مل اذا م ك ل ل اذه ن ا ه ل ص ا ح و ع قى ال ه لوق ن م ء ان ث س ا خ ل ا اذا ال ه لوق و دى دج
ق لاط تناف كت ح ك ن امل لك ه لوق ك لمل ل ب بس لى لعل تلخد ن ا ف جوزت ل لى لعل لخد ي
اه ب جوزت لك دع ا ه لعل ق ال ط ل ع قى ف ح ا ك ن لك دع ب ق ال ط ل ع وق و ت د ا ف

"Талоқ тушмайди дегани учтадан кейин қасам ечилади деган сўзига қўшимча бўлиб, бундай бўлиши, чунки қасам ичилган нарса ўша милкнинг

талоғи эди. Учта билан у милк тугади. Бошқа эрга тегиб янги никоҳлангач, эски милкнинг асари янги милкда боқий қолмайди. Лекин қачонки сўзи талоқ тушмайди деган сўзига истисно бўлиб, унинг хулосаси шуки, талоқ тушмаслик ҳукми "ҳар қачон" сўзи "уйлансам" сўзига кирмаган вақтдадир. Агар ҳар қачон уйлансам деб, милкнинг сабабига кирса масалан, ҳар қачон сенга уйлансам сен талоқсан деса, ҳар бир никоҳдан кейин талоқ тушишини ифода қилади. Қачон бўлмасин унга никоҳланса, унга талоқ тушаверади" (Шарҳул виқоя).

"КУЛЛА МА" ЛАФЗИНИ НИКОҲГА БОҒЛАБ ТАЛОҚНИ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШ

"Кулла ма" лафзига доир ҳукмлар юқорида баён қилинди. Лекин, "кулла ма" лафзини никоҳга боғлаб, бир бегона қизга "ҳар қачон сенга никоҳлансам талоқсан" деб, талоқни никоҳга боғлиқ қилса, доимий тарзда никоҳ ўқиш билан талоқ воқе бўлаверади. Бу юқорида ўтган "кулла ма" билан боғланган шартлар каби уч талоқ билан тугамайди. Балки, абадий тарзда никоҳ ўқилишига талоқ воқе бўлаверади.

Масалан, бир киши: "Ҳар қачон уйлансам хотиним талоқ" деса, неч маротаба никоҳланса, ўшанча талоқ воқе бўлаверади. Гарчи, уч талоқ воқе бўлгандан кейин бошқа эрга тегиб, кейин аввалги никоҳланган эркакка никоҳланса ҳам.

Шунингдек, бир киши мутлоқ тарзда: "Ҳар қачон қайсидир аёлга уйлансам талоқ" деб айтса, бас у эркак кимга никоҳланса ва неча маротаба никоҳланса ҳам талоқ воқе бўлаверади.

ثالثا دعوت لحننت هناف ام لك يف الة رم طرشلل دجو اذا ني مي لال لحننت اه يف اف
اه كن نا عقي الف قيلعتل الالط بب ني مي لال نالط ب ني مي لال لال حلاب دارمل
امل ك هناف اذك تناف كت جوزت ام لك وحن جوزتل لىلع تلخدأ اذا ال رخ جوز دع
رخ جوز دع بانك ناو قلطت.

"Талоқни шартга таълиқ қилинганда бир маротаба шарт топилиши билан қасам ечилади. Лекин, куллама лафзида уч талоқ воқе бўлганидан кейин қасам ечилади. Қасам ечилади дегандан мурод, таълиқ ботил бўлиши билан қасам ҳам ботил бўлади деганидир. Агар уч талоқдан кейин бошқа эрга тегиб шаръий ҳалоладан кейин аввалги эрига турмушга чиқса ва аввалги шарт топилса талоқ воқе бўлмайди. Лекин, куллама сўзини уйланишга тегишли қилиб айтилса, яъни қачон уйлансам талоқсан дейилиса, шаръий ҳалоладан кейин ҳам куллама лафзи ботил бўлмайди" (Шарҳул виқоя).

فولحملل نال كلدو ثالثا دعوت لحننت هناف هلوق لىلع عيرفت عقي الف هلوق
كلم يف هرثا يقبى الف ثالثا لابل كلد هنتنا دقو كملل اذه قالط وه امنا هلىع
مل اذا مكلل اذه نا هلصاحو عقي الف هلوق نم ءانثتسا خال اذا ال هلوقو ديدج
قلاط تناف كت حكن املك هلوقك كملل ببس لىلع تلخد نواف جوزتل لىلع لخد

اهب جوزت لك دعب اهي لع قال طالا عقيف حاك ن لك دعب قال طالا عوقو تدافا

"Талоқ тушмайди дегани учтадан кейин қасам ечилади деган сўзига қўшимча бўлиб, бундай бўлиши, чунки қасам ичилган нарса ўша милкнинг талоғи эди. Учта билан у милк тугади. Бошқа эрга тегиб янги никоҳлангач, эски милкнинг асари янги милкда боқий қолмайди. Лекин қачонки сўзи талоқ тушмайди деган сўзига истисно бўлиб, унинг хулосаси шуки, талоқ тушмаслик ҳукми "ҳар қачон" сўзи "уйлансам" сўзига кирмаган вақтдадир. Агар ҳар қачон уйлансам деб, милкнинг сабабига кирса масалан, ҳар қачон сенга уйлансам сен талоқсан деса, ҳар бир никоҳдан кейин талоқ тушишини ифода қилади. Қачон бўлмасин унга никоҳланса, унга талоқ тушаверади" (Шарҳул виқоя).

"КУЛЛА МА" ЛАФЗИНИ НИКОҲГА БОҒЛАБ ТАЛОҚҚА ТАЪЛИҚ ҚИЛИШНИ ҲИЙЛАСИ

"Кулла ма" лафзини никоҳга боғлаб талоққа таълиқ қилинса, ҳар қачон никоҳ ўқитилса талоқ воқе бўлаверади. Лекин, бундан сақланиб, никоҳни асраб қолиш ва талоқдан халос бўлиш учун бегона киши никоҳланмишнинг амрисиз ёки унинг исмидан вакил бўлмай ўз-ўзидан бир аёлга никоҳлаб қўйса, қасам ичувчи шахс никоҳимга қабул қилдим демайди. Балки, бегона инсон никоҳнинг ижоб ва қабулини айтиб, аёлни қасам ичгувчига уйлаб қўяди ва у қасам ичгувчи никоҳни амалан юргизиб юборади, яъни қасам ичгувчи маҳрни аёл томонга юборса ва аёл уни қабул қилса, у иккиси ўртасида никоҳ риштаси боғланади ва талоқ воқе бўлмайди. Чунки, қасам ичгувчи ўзи томонидан никоҳни амалга оширмади. Балки бегона киши никоҳни амалга оширди ва қасам ичгувчи уни амал билан тасдиқ қилди. Бас, шарт топилмагани учун талоқ воқе бўлмайди.

رَمَلًا قاسمًا نأب ل ع ف ل اب زاج أو ي ل و ض ف ه ج و ز ف ق ل ا ط ي ه ف ا ه ج و ز ت ا ة ا ز م ا ل ك : ل ا ق ا ذ ا
ه ي ل ل ا ة ر ا ب ع ل ل ل ا ق ت ن ا ل ه ب ل ك و ا ذ ا ا م ف ا ل خ ب ق ل ل ط ت ا ل و ح ن و

"Агар (эр): "Уйланадиган ҳар бир аёлимга талоқ" деса, фузулий уни уйлаб қўйса ва у маҳрни бериш ва шу кабилар орқали феъл билан никоҳга ижозат берса, аёлга талоқ воқе бўлмайди. Лекин, никоҳга вакил қилиш билан талоқ воқе бўлади. Чунки, вакил қилувчининг ибораси вакилга ўтади" (Фатвои ҳиндия).

ТАЪЛИҚНИ ҚАЙТАРИБ ОЛИШНИ ИЛОЖИ ЙЎҚ

Талоқ қўйгандан кейин талоқни орқага қайтариш мумкин бўлмагани каби талоқни таълиқ қилгандан кейин ҳам уни орқага қайтариш мумкин эмас. Бунга Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан нақл қилинган қуйидаги ҳадис далил бўлади:

دج ن ه ل ز ه و دج ن ه دج ث ال ث : ه ل ل ا ل و س ر ل ا ق : ل ا ق ه ن ع ه ل ل ا ل ا ي ص ر ا ة ر ي ر ه ي ب ا ن ع

هُوَ عَجْرٌ لِّأَوْ قَالِ طَلُّ أَوْ حُجُّ الْكَلِّ أَوْ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

"Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

"Уч нарсани жиддийси ҳам жиддий, ҳазили ҳам жиддийдир: никоҳ, талоқ ва ражъат" дедилар .

يَفِ ادَّكَ حَسْفِي الْوَاهِلِ لَعَجَّ امَّعَاهُ نَبِي الْوَكَلِّ ذِي عَجْرِي نَحْوِ لَلَسِي لَو
رَّيِّن لِّلرَّوَجِّ

"Талоқни таълиқ қилгандан кейин уни қайтиб ололмайди ва хотинни унга топширган нарсасидан қайтара олмайди ва таълиқни бекор қила олмайди ҳам "Жавҳаратун наййира"да шундай дейилган" (Фатвои ҳиндия).

МУЪАЛЛАҚ ТАЛОҚНИ ИНКОР ҚИЛИШИ

Эр аёлга: "Фалон ишни қилсанг талоқсан" деса ва аёл у ишни қилса, эр инкор қилиб: "Мен талоғингни бермаганман ва талоқни таълиқ ҳам қилмаганман" деса ва аёлда бирор одил гувоҳ бўлмаса, бас қасам билан эрнинг қавли эътиборга олинади. Лекин, эр ҳақиқатда шундай қилган бўлса, бир умр ҳаром ишга қўл уриб ҳаёт кечирган бўлади.

قَالَ طَلُّ أَوْ رَأَى نِي مَيِّ لَعَجَّ مَوْلَى لَوْ قَوْلَ أَفِ طَرِّش لَلدُّوْ وَ يَفِ أَفَلَتْ خَانِ

"Шартни топилишида эр-хотин тортишиб қолсалар, талоқни инкор қилгани сабабли қасам билан эрнинг сўзи қабул қилинади" (Раддул мухтор).

ТАЛОҚНИ ТАЪЛИҚ ҚИЛИШДА НЕЧТА ВА ҚАНДАЙ ТАЛОҚ ВОҚЕ БЎЛАДИ

Талоқ қўйгувчи нета ва қандай талоқни муъаллақ қилса, ўша талоқ воқе бўлади. Агар сариҳ лафзлар ёрдамида талоқни муъаллақ қилиб: "Фалон ишни қилсанг талоқсан" деса, бас бу билан бир ражъий талоқ воқе бўлади. Агар сариҳ лафзлар билан икки талоқни таълиқ қилса, масалан, бир киши аёлига: "Фалон ишни қилсанг сенга икки талоқ" деса, бас бу суратда икки ражъий талоқ воқе бўлади. Агар сариҳ лафзлар ёрдамида уч талоқни таълиқ қилса, масалан, бир киши аёлига: "Фалон ишни қилсанг уч талоқсан" деса ва аёл у ишни қилса, бас унга уч талоқ воқе бўлади.

Талоқ қўйгувчи киноя лафзлар билан талоқни муъаллақ қилса, бас боин талоқ воқе бўлади. Агар эр мутлоқ лафзлар билан талоқни муъаллақ қилса, масалан, эр аёлига: "Фалон ишни қилсанг менинг никоҳимдан чиқасан" ёки "Фалоин ишни қилсанг менга ҳаромсан" ёки "Фалон киши билан гаплашсанг никоҳимиз фасх бўлади" ва шунга ўхшаш лафзлар билан талоқни таълиқ қилса, бас ният билан боин талоқ воқе бўлади.

Бир киши: "Фалончи билан гап-сўз қилсам аёлим никоҳимдан чиқади ва шаръий ҳалоласиз менга қайта олмайди" деса, бас шарт топилиши билан аёлга уч талоқ воқе бўлади ва шаръий ҳалоласиз эрга қайта олмайди.

تَلَّخْدَنْ إِذْ أَرْمَالِ لَوْ قِي نَأْلُ ثَمَّ أَقَاتِ طَرِّش لَلبِي قَعَّ عَقَوْ طَرِّش لَلِ لِي إِهْضَا إِذْ أَوْ

айтилганидек, никоҳ милкини кетказишга хулуъ дейилади. Никоҳ милкини хулуъ ёки унинг маъносидаги лафзлар билан кетказишга айтилади. Шунда хулуъга мубораат, байъ, широ лафзлари ҳам киради. Иттифоқчиликдан кейин келишмовчилик келиб чиқса, ҳожат вақтида маҳр бўлишга лойиқ бўлган нарсанинг эвази билан хулуъ қилишда зарар йўқдир" (Дуррул мухтор).

ХУЛУЪГА МАЪНОДОШ ЛАФЗЛАР ОРАСИДАГИ ФАРҚ

Хулуъ сўзига маънодош сўзлар тўртта бўлиб, улар хулуъ, мол эвазига талоқ қилиш, фидя, муборот кабилардир. Ҳофиз ибн Ҳажар раҳматуллоҳи алайҳ улар орасидаги фарқларни баён қилиб: "Тўлиқ маҳр эвазига никоҳ риштасини тугатиш хулуъ, маҳрнинг бир қисми эвазига никоҳни тугатиш фидя, никоҳ сабабли эр зиммасига вожиб бўлган аёл ҳақи эвазига талоқ қилиш муборот, қандайдир мол эвазига талоқ қилиш мол эвазига талоқ қилиш дейилади" деганлар.

ХУЛУЪНИНГ ҲАҚИҚАТИ

Шариати исломия эр-хотин ўртасидаги никоҳ риштасини тугатиш ҳаққини эрга бергани каби ўз эридан қаттиқ нафратланиб, у билан яшай олмайдиган ҳолатга келиб қолган ёки эр аёлнинг олдидаги ҳақларини адо қилмай танг ҳолатга ташлаб талоғини бермаган аёлга озгина мол эвазига ёки маҳр эвазига талоғини сотиб олиш ҳақини берди. Бундай мусибатда қолган аёлларни шариати исломия боши берк кўчага ташлаб қўймади. Балки, ислом аёлни мусибатдан сақлашни ҳар чорасини кўриб, аёлга шундай имконият берди-ки, эрга маълум бир маблағ ёки ёки маҳрни қайтариб бериб, уни зулмидан ўзини халос қила олади. Фаразан, эр аёл томонидан тақдим қилинган пулга ёки маҳрга рози бўлмаса, эрнинг розилигисиз тафриқнинг баъзи суратлари юзага келади. Тафриқ ҳақида китобнинг "Бобут тафриқ" қисмида батафсил сўз боради.

ХУЛУЪ ТҮРТАЛА ДАЛИЛ БИЛАН ҲАМ СОБИТ БЎЛГАН

Аллоҳ таолонинг китоби, суннат, ижмо ва қиёсга асосан хулуъ жорий қилинган. Аллоҳ таоло Қуръони каримда талоқ билан биргаликда хулуъни баён қилиб, шундай марҳамат қилган:

أَمْ أَدُخَأْتِ نَأْمُكَلِّ لِحَيِّ آلَوِ نَأْسِحَابُ حِي رَسَاتٍ وَأَفِ وُرْعَمِبْ كَأْسِمِ إِفِنَاتِ رَمُ قُأَلِّ طَلَا
دَوْدَحْ أَمْي قُيِّ آلَأْمُ تَفَخْنِ إِفِ لَلِ دَوْدَحْ أَمْي قُيِّ آلَأَفِ إِفِ نَأْ أَلِ إِئِي شِ نُنْ هُوْمُ تَيِّ تَأ
سَدَعَتِي نَمَوِ أهُوْدَتِ عَتِ أَلِ لَلِ دَوْدَحْ كَلْتِ هِبْ تَدَتِ فِ أَمْي فِ أَمْي لَعِ حَأْنُجِ أَلِ لَلِ
□□□□ نَوْمِ لَأْ طَلَا مُهْ كَلِّ لَوُأَفِ لَلِ دَوْدَحْ

"Талоқ икки мартадир. Сўнгра яхшиликча ушлаб қолиш ёки яхшиликча қўйиб юбориш. Сизга уларга берган нарсангиздан бирор нарсани олиш

собит бўлди.

Собит ибн Қайс розияллоҳу анҳунинг бу хотинларининг исми Жамила бинти Абу Салул бўлган. Собит ибн Қайс розияллоҳу анҳу Жамила розияллоҳу анҳога бир боғни маҳр қилиб берган эди. Собит розияллоҳу анҳу ўзлари одобли, диндор бўлсалар ҳам чиройли эмас эканлар. Шунинг учун хотинлари Жамилага ёқмаганлар.

Бошқа ривоятларда зикр қилинишича, Жамила розияллоҳу анҳо Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламга бир куни пардани кўтариб кўчага қарасам, у бир гуруҳ одамлар билан келаётган экан, ичларида ундан кўримсизи, ундан хунуги йўқ экан, деган.

Шунинг учун куфрони аъшир, яъни, эрга итоатсизлик бўлишидан кўрққан. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Жамиланинг ажрашиш истагини Собитга айтганларида у эй Аллоҳнинг Расули, мен унга энг яхши боғимни маҳр қилиб берган эдим, деган.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ривоятда Жамила розияллоҳу анҳога: «Унга боғини қайтариб берасанми?» дейишлари ҳам шундан.

Бошқа ривоятда бу саволга Жамила розияллоҳу анҳо:

«Ҳа, устига бошқа нарса ҳам бераман», деган.

Маҳр бўлиши жоиз нарса хулуъга берилса ҳам бўлади. Уламоларимиз хулуънинг миқдори ўша аёлга берилган маҳрдан ортиқ бўлмагани маъқул, дейишади.

Хулуъ Исломда аёл киши учун эрдан ажрашишга очиб берилган йўлдир. Эр ажрашишни хоҳласа, талоқ қилади. Хотин ажрашишни хоҳласа, қозига арз қилиб хулуъ қилади.

Хулуънинг машруълигига уммат ҳам ижмоъ қилган ва қиёс билан ҳам собит бўлган. Никоҳ милки қасос милкига қиёс қилинган. Чунки, қасос милкида мол бўлмасада, лекин, унга эваз олиш жоиздир. Шунингдек, никоҳ милки мол бўлмасада, лекин, унга эваз олиш жоиздир. Ушбу эвазга талоқни айри бошлаш хулуъ дейилади (Ҳадис ва ҳаёт).

ХУЛУЪНИНГ ШАРТ ВА РУКУНЛАРИ ҲАМДА СУРАТЛАРИ

Хулуънинг биринчи шарти эр талоқ қўйишга лаёқатли, аёл эса, талоққа маҳал бўлиши лозимдир. Иккинчиси, эр-хотиннинг розилиги, яъни эр-хотин маълум мол эвазига хулуъ қилишга рози бўлишиб, никоҳ риштасини тугатишларига хулуъ дейилади. Аёл хулуъ қилдиришга рози бўлса-ю, эр розилик бермаса ва аёл устидан босим ўтказиб, аёлнинг еб-ичишидан хабар олмаса, аёлнинг жинсий ҳаққини ҳам қондирмай беъътибор ташлаб қўйса, бас аёл қози олдига бориб, бўлиб ўтган воқеадан уни бохабар қилади ва қози эр-хотин ўртасидаги можорони тўлиқ ва пухта ўрганиб чиқиб, эр-хотинлик ришталарини фасх қилади. Лекин, буни хулуъ

дейилмайди.

Шунингдек, эр хулуъга рози бўлса-ю, аёл унга кўнмаса ва эр маҳрга таълиқ қилмай аёлни талоқ нияти ила хулуъ қилса, бас талоқ воқе бўлади. Лекин, бунга хулуъ дейилмайди. Чунки, хулуъда аёл ҳам рози бўлиши шартдир. Хулуъдан бошқа талоқ ва фасхда эваз шарт эмас.

Хулуъ қуйидаги кўринишда бўлади, яъни эр-хотиндан бири хулуъни ижобини айтади, иккинчиси уни қабул қилади. Масалан, эр аёлга: "Маҳр эвазига сени хулуъ қилдим" деса, аёл унга жавобан: "Қабул қилдим" деса, бас хулуъ рўёбга чиқади. Агар юқорида келтирилган суратнинг акси ўлароқ аёл эрга: "Маҳр эвазига мени хулуъ қилинг" деса, эр унга жавобан: "Хулуъ қилдим" деса, бас хулуъ воқе бўлади.

Эр аёлга муворот воситаси ила: "Мени зиммамдаги барча ҳақларингдан воз кечсанг, сени никоҳимдан чиқараман" деса, аёл унга жавобан: "Розиман" деса, бас хулуъ воқе бўлади. Агар эр аёлига: "Икки миллион эвазига талоғингни бераман" деса, аёл уни қабул қилса, бас хулуъ воқе бўлади.

Билинки, эр-хотин ўзаро рози-ризочилик асосида никоҳни қандайдир мол эвазига тугатишнинг исми хулуъ дейилади. Ижоб ва қабулни эваз баробарига бўлиши хулуънинг рукни ҳисобланади. Усиз аёлга эваз вожиб бўлмайди.

هُوَ صَوَاعِدٌ مِّنْهُنَّ أَلْهَانُ عَمَبِ أَوْلَمْلَعِ أَوْلُوبَقِ يَفُطَّرْتَشِيْهُ دِيْئِ أَفِ خَلِا قَالَطَلَاكُ هُوَ طَرَشَو
لِجَعْلِ عَمَّ حَصَيِّ طَاقْسِ اِلْأَوْ طَاقْسِ اِهْنَالِ رِيْبَدَتِ وَ قَاتِ عَوِ قَالَطَفِ اِلْخ

"Хулуънинг шарти талоқ шартлари кабидир. Фоида: хулуънинг қабулида аёл унинг маъносини билиши шарт қилинади. Чунки, бу айри бошлашдир. Талоқ, итоқ ва мудаббар қилишликнинг хилофи ўлароқ. Чунки, булар соқит қилиш бўлиб, билмаслик билан ҳам соқит қилиш дуруст бўлаверади" (Дуррул мухтор).

أَقْلَعُمُ وَأَزَجْنُمُ قَالَطَلَلِ اِلْحَمَّةَ اَرْمَلِ اُنْوَكِ وَ حَوْرَلِ اِهْنَالِ هُوَ وَ قَالَطَلَاكُ هُوَ طَرَشَو هُوَ وَق
هُنَّ أَلْ لُوبَقْلِ اَوْ اِجِي اِلْاِضَوْعِ بِنَاكِ اِذَا نِيْئِ اَدْبَلِ اِي فَاَمَكَ وَ هُوَ هُنْ كُرْ اَمَّ اَوْ كَلْمَلِ اِي لَع
لِ اَوْ بَقْلِ اِنْ وُذِبَ ضَوْعَلِ اِقْحَتْ سِيْ اَلِ وَ هُوَ قُرْفَلِ اِعْقَتِ اَلْفِ اِضَوْعِ بَقَالَطَلَا اِي لَع دُقَع
لِ بَقْتِ مَلْنِ اَوْ عَقِيْ هُنَّ اِفَقَالَطَلَا اِي وَ وَ ضَوْعَلِ اُرْكُدِيْ مَلِ وَ كَتَعَلِ اِحَلِ اِق اِذَا اَمَفِ اِلْخ
لِ اَوْ بَقْلِ اِي لِرُقْتِ فَيِ اَلْفِ اِضَوْعِ اِلْبُ قَالَطُهُ هُنَّ اِلْ

"Мусаннифнинг "Унинг шартлари талоқнинг шартлари кабидир" деган қавлидан мурод, эрнинг хулуъ қилишга аҳл бўлишлиги, аёлнинг ўша вақтда ёки милкка таълиқ қилинган ҳолатда талоқ қилишга маҳал бўлмоқлиги. Хулуънинг рукни "Бадоиус саноиъ"да келтирилишича, ижоб ва қабулдир эваз топилган пайтда. Чунки у эваз баробарига талоқ қилиш ақдидир. Қабулсиз ажрим ва эвазга ҳақли бўлинмайди. Талоқни ният қилиб, эвазни зикр қилмай эрнинг "Сени хулуқ қилдим" деган лафзининг хилофи ўлароқ. Чунки, бу ерда гарчи аёл қабул қилмасада талоқ воқе

бўлади. Чунки, бу сўз эвазсиз талоқ қилиш бўлиб, қабулга муҳтож бўлмайди" (Шомий).

Талоқда балоғат, ақл ва хуши ўзидалиқ шарт бўлгани каби хулуъда ҳам булар шартдир. Шунинг учун балоғатга етмаган ёки мажнун ёки беҳушлар учун хулу қилиш ихтиёри мавжуд эмас ва яна боланинг валийлари ҳам хулуъ қилиш ҳаққиға эга эмаслар. Кайф ҳолатда ёки мажбуран аёлни хулуъ қилинса, хулуъ воқе бўлади.

هِيَ عَمَّ عَمَّ لَوْ هُوَ عَمَّ لَوْ لَطَابَّ يَبَّ ص ل اُ غ لُ ح و ا ن د ن ع ز ئ ا ج ر ك م ل ا و ن ا ر ك س ل ل اُ غ لُ ح ط و س ب م ل ا ي ف ا ذ ك ه ك ل ذ ي ف ي ب ص ل ل ا ل ز ن م ب ص ر م ن م

"Бизнинг наздимизда маст ва мажбурланган кишининг хулуъси жоиз бўлади. Сабийнинг хулуъси эса, ботилдир. Маътух (ақли заъиф), касаллик туфайли хуши ўзида бўлмаган киши хулуъ борасида гўдак кабидир. "Мабсут"да шундай дейилган" (Фатвои ҳиндия).

ر ي ع ص ل ل ا ه ن ب ا ع ل خ و ل ه ن ا ل ، ي ت ن ا ل ا ب د ي ق و ن ح ب ل ا ي ف ل ا ق ا ل ص ا ر ي ع ص ل ع ا ل و ح ص ي ا ل

"Гўдакнинг хулуъси асло дуруст эмас. "Баҳр"да хулуъни аёл қилиши қайд қилинган. Чунки, унинг балоғатга етмаган ўғли хулуъ қилса дуруст бўлмайди" (Дуррул мухтор).

САБАБСИЗ ХУЛУЪ ҚИЛДИРИШ ГУНОҲДИР

Шариат талоқ ҳаққини эрга бериб: "Чорасиз ўриндагина ишлатасан" деб таъкидлаб қўйган. Шунингдек, ёмон натижаларга аниқ олиб борадиган вақтда ёки диний, ахлоқий, еб-ичиш ҳақларига путур етаётган пайтда ёки чидаб бўлмайдиган даражада зулм-ситама қилинаётган пайтда ёки эр жинсий жиҳатдан аёлни қондирмаётган бўлса ва эр-хотин юқоридагилар натижасида бирга яшашлари мушкул бўлиб қолган ўринда, бас шариат аёлга хулуъ қилдириш рухсатини берган. Шу энг охириги чора сифатида қўлланилади. Қуръони каримда келган қуйидаги оятда ҳам унга ишора бор:

ه ل ل ا د و د ح ا م ي ق ي ا ل ا م ت ف خ ن ا ف

"Аллоҳ таолонинг ҳадларини қоим қила олмасликдан қўрқсаларингиз" (Бақара 229 оят).

Юқорида келтирилган узурларсиз фақат ҳавои нафс талабида эрни хулуъ қилишга аёл мажбур қилса, шариат нигоҳида у аёл қаттиқ гуноҳкор саналади.

ة ا ز م ا م ي ا ل ا ق م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ا ل و س ر ن ا ه ن ع ه ل ل ا ي ص ر ر ن ا ب و ت ن ع ن ن س ل ل ا ب ا ح ص ا ه ا و ر ه ن ج ل ا ح ئ ا ر ا ه ي ل ع م ا ر ح ف ي س ا ب ر ي ع ن م ا ق ا ل ط ا ه ج و ز ت ل ا س

Савбон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

"Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

"Қай бир аёл узрсиз эридан талоқ қилишни сўраса, унга жаннатнинг ҳиди

ҳам ҳаромдир", дедилар".

عَنْ أَمِّ الْمُؤْمِنِينَ سَمَةَ بِنْتِ ذَكْوَانَ أَنَّهَا سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نِكَاحِ الْيَتِيمِ إِذَا كَانَتْ أُمُّهُ حَيَّةً وَوَالِدُهُ مَيِّتًا فَقَالَ: «يَتِيمٌ مَنْ كَانَتْ أُمُّهُ حَيَّةً وَوَالِدُهُ مَيِّتًا».

Савбон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

"Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

"Қай бир аёл узрсиз эридан хулуъ қилишни сўраса, жаннат ҳидини ҳидламайди", дедилар".

ЭРНИНГ РОЗИЛИГИСИЗ СУД ОРҚАЛИ ХУЛУЪ ҚИЛДИРИШ МУМКИНМИ?

Мутақаддим ҳанафийлар: "Хулуъ икки томон розилиги асосида амалга ошадиган муомала" деганлар. Бунга кўра аёл маҳрни рози бўлиб эрга беради ва эр унга рози бўлиб, маҳр эвазига никоҳ битмини бузади. Агар эр хулуъ қилишга рози бўлмай аёлнинг олдидаги ҳақларини адо қилмай юраверса ёки аёлга доимий зулм-ситам ўтказишда бардавом бўлса ва иш қозигача етиб келса, бас қози ёки суд бу ўринда нимани ихтиёр қиладилар. Мутақаддим олимлар: "Хулуъ ва талоқ қўйиш эрнинг ҳақи ҳисобланади. Қози ёки унинг вакили бу ҳақга эга эмаслар" деганлар. Ҳа, албатта агар эр аёлга зулм-ситам бериш билан бир қаторда талоқ ҳам, хулуъ ҳам бермаса, бас талоқ қўйишга ёки хулуъ қилишга эр мажбур қилинади.

Имом Молик ва баъзи мутааххир ҳанафий олимлари: "Агар эрнинг зулум-ситамлари хаддан зиёд ортиб, у билан яшаб бўлмайдиган даражага келиб қолса ва эр аёлга талоқ бермаса ёки хулуъ ҳам қилмаса, бас қози ёки ҳоким эрнинг розилигисиз аёлга талоқ ёки хулуъ беради" деганлар.

Икки гуруҳ олимларининг далиллари китобларда баён қилинган. Унинг ҳосил натижаси шу бўлади-ки, эр талоққа ёки хулуъга рози бўлмаса, қози ёки ҳоким мажбуран талоққа ёки хулуъга рози қилади. Лекин, бирор ҳадис ёки саҳобийларнинг асарларида эр талоққа рози бўлмаган ўринда қозининг ўзи аёлни талоқ қилади деган хабар мавжуд эмас.

Далиллар:

Собит ибн Қайс розияллоҳу анҳуга Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: "Уни талоқ қилгин", "Уни ажратгин", "Уни йўлини очиб қўйгин" дедилар. Эр қозини амрига бўйинсуниб аёлига талоқ бермаса ёки уни хулуъ қилмаса, қози мажбуран хулуъ ёки талоқ қилдиради. Масалан, Али розияллоҳу анҳу бир кишига: "Аёлинг рози бўлган нарсага рози бўлмагунингча қўйиб юборилмайсан" деб ҳукм қилганлар.

Фойда:

Ушбу далиллардан маълум бўладики, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзлари Собит ибн Қайснинг аёлига талоқ қўймай, аёлнинг эрига: "Аёлингни талоқ қил" деб ҳукм қилдилар. Агар ҳоким талоқ қилиш ҳуқуқига эга бўлганда Али розияллоҳу анҳу эрни талоқ ёки хулуъ қилиш учун

тутқинликда тутиб туришлари учун бирор маъно бўлмас эди. Агар ҳокимда талоқ ёки хулуъ қилиш ихтиёри мавжуд бўлганида, Али розияллоҳу анҳу эрни мажбурлаш ўрнига ўзлари талоқ ёки хулуъ қилиб қўйган бўлар эдилар.

Фатво:

Масаланинг ҳақиқати юқорида зикр қилинди. Лекин, кейинги ҳанафий мазҳаби олимлари жуда қаттиқ зарурат туғилган ўринларда моликия мазҳабига биноан эр-хотин ўртасини ажратиш суратига ўтганлар, яъни қози ёки ҳоким эр-хотинлик ришталарини уза оладилар. Ушбу масала батафсил тарзда Таҳонавий раҳматуллоҳи алайҳнинг "ал-Ҳийлатун наажиза" асарларининг "Фасху никоҳ" бўлимида баён қилинган. Биз ҳам бироз батафсил тарзда кейинги сатрларда масалани ёритиб ўтамиз.

МАЖБУРАН ХУЛУЪ ҚИЛДИРИЛСА, ХУЛУЪ БЎЛАДИМИ?

Эр хулуъ қилишга рози бўлмаса, аёл қариндош-уруғлари ёки қози босим ўтказиш йўли билан эрни хулуъ қилдиришга ундаса ва эр аёлни хулуъ қилса, бас мажбуран талоқ қўйдириш мумкин бўлгани каби мажбуран хулуъ қилдириш жоиз бўлади ва аёлга бир боин талоқ воқе бўлади.

حَيْحَ صُوعًا لَطَّ نِإْفَ أَرْكَمٌ وَأَأْدَبَعٌ وَلَوْ

"Қул ёки мажбурланган хулуъ қилса жоиз бўлади. Чунки, унинг талоғи дуруст бўлади" (Дуррул мухтор).

АЁЛНИНГ РОЗИЛИГИСИЗ ХУЛУЪ БЎЛМАЙДИ ВА ХУЛУЪ ЛАФЗИ БИЛАН ТАЛОҚНИНГ ҲУКМИ

Хулуънинг икки қисми мавжуд: 1. Эвазсиз хулуъ; 2. Эвазга кўра хулуъ.

1. Эвазсиз хулуъдан мурод, эр бирор эвазни зикр қилмай аёлига: "Сени хулуъ қилдим" дейишидир. Агар, эр бу гапи билан талоқни ният қилса, талоқ воқе бўлади. Агар талоқни ният қилмаса, бас талоқ воқе бўлмайди. Зеро, хулуъ киноя талоқ лафзларидан ҳисобланади. Агар эр "Сени хулуъ қилдим" деган сўзи билан уч талоқни ният қилса, бас уч талоқ воқе бўлади. Ҳа, агар бир, икки ёки мутлоқ талоқни ният қилса, бир боин талоқ воқе бўлади ва эрнинг зиммасига маҳрни адо қилиши лозим бўлади;

2. Эвазга биноан хулуъ қилишдан мурод, аёл томонидан бирор нарсани эрга тақдим қилишга талоқни боғлаш хулуъ дейилади. Эр аёлга фалон нарса эвазига ёки шунчага сени хулуъ қилдим деса ва аёл уни қабул қилса, гарчи, эр хулуъ лафзидан талоқни ният қилмасада, маҳр эр зиммасидан соқит бўлиб, аёлга боин талоқ воқе бўлади. Аёл, эвазга биноан талоқ қилиш таклифига рози бўлмаса, маҳр эр зиммасидан соқит бўлмайди ва хулуъ ҳам, талоқ ҳам воқе бўлмайди.

Лекин, хулуъ лафзи мутлоқ айтилса, иккинчи маъно, яъни эвазга кўра

хулуъ қилиниш тушунилади. Шунинг учун бир киши қандайдир бир кишини вакил қилиб: "Аёлимни хулуъ қил" деса ва вакил бориб, у кишининг аёлини эвазсиз хулуъ қилса, яъни вакил бориб, аёлга талоқ қўйиб келса, бас талоқ воқе бўлмайди. Агар вакил қилгувчи вакилга: "Бир миллионга мени аёлимни хулуъ қилиб кел" деса, вакил аёлни айтилган маблағ эвазига хулуъ қилса ва аёл уни қабул қилса, бас талоқ воқе бўлади. Бундан кейин эр: "Мен у билан хулуъ ёки талоқни ният қилмаганман" деб вакил қилган ишни инкор қилса, эрнинг сўзи тасдиқ қилинмайди. Чунки, эвазни зикр қилиш шариатда хулуънинг белгиси ҳисобланади. Эвазга биноан хулуъ қилиш сариҳ талоқ ҳисобланиб, ниятга ҳожат қолмайди.

Ҳа, агар бир киши аёлига: "Сени хулуъ қилдим" деб, эвазни зикр қилмаса ва бу билан талоқни ният қилмаганман деб туриб олса ва ҳолат ҳам эрнинг сўзига далолат қилса, эрнинг сўзи тасдиқ қилинади ва талоқ воқе бўлмайди.

أَمْ أَضَوَعِ رِيْغِبِ غُلْحٍ وَضَوَعِ غُلْحٍ : نَاعَوْنَ غُلْحِ لَانَّ أَهِي فَمَالِكُ لَالُةً لَمْ جَفْ غُلْحِ لَامْ أ
وَبِ يَوْنُ نِإْفِ ضَوَعِ لَارُكُدِيْ مَلَوِ كَتَعْلَاح : وَتَأْزْمَالِ لَاقُ نَأُوحِ نَفِ ضَوَعِ رِيْغِبِ وَهُ يَدَلِ
نَاكَ أَتَالَتْ يَوْنُ وِلَو ، اَنَدْنَعِ قَالَطَلَا تَايَا نَكَ نَمُةً نَأَل : أَلْفِ أَلِوِ أَقَالَ طَنَاكَ قَالَطَلَا
ةَلَزَنَمَبَرَفُزَلِ أَفَالْخِةً أَتَالَتْ لَانَبَا حَصَأُ دْنَعُةً دِحْ أَوْ يَهَفِ نِيْتَنُ ثَا يَوْنُ نِإْوَ . أَتَالَتْ
ضَوَعِ لَابِ اَنُورُقَمِ نُوْكَ يِ نَأُؤَهَوِ يِنَا ثَلِ لَامْ أَوْ . رَمِ اَمِ يَلَعِ لَكَ لَدَوْحِ وَنُؤِ نِإْبِ تَنَأُ : هَلْ وَوَقِ
هُنَأُ أَلِ اَمِ هِيْ لَعِ عَقِيْ غُلْحِ لَامْ سِ اَو . أَضَوَعِ رَكَدَوِ اَذَكَ يَلَعِ كَتَعْلَاح : لَاقُ نَأُ بَانُ رَكَدِ اَمِ
ةَقِيْ قَحُ نُوْكَ يِ فِ غُرْشِ لَ اَوِةً لَ ا فُ رُ عِ ي فِ يِنَا ثَلِ لَ ا غُ وْنِ لَ ا يَلِ ا فُ رِ صَ نِ يِ قَالَطَلَا لَ ا دْنَعِ
حُ لَ صِ يِ مَلِ ضَوَعِ رِيْغِبِ اَهَ لَ حِ فِ ي تَأْزْمِ ا غُلْحِ ا يِ بِنَجَالِ لَ ا قُ وِلِ يَّتَحِةً عِيْ غُرْشِ وِةً يِ فُ رُ عِ
قُ وِدْصِيْ اَلِ قَالَطَلَا ا وَنَأُ مَلِ حُ وُزَلِ ا لَ ا قُ مُ ثُ تَلَبِ قِ فِ مَهْرَدِ فِ لَأِ يَلَعِ ا هَ لَ ا حِ وِلِ ا ذَكَ وِ
نَعِ لَ وُدُغِ لَ ا يِ فُ قُ وِدْصِيْ ا لَ فِ ا رَهَ ا طِ قَالَطَلَا ا ةَ دَا رِ ا لِ لَ يِ دِ ضَوَعِ لَ ا رَكَدِ نَأَلِ : اءِ اَضَقِ لَ ا يِ
قَالَطَلَا ا وَبِ تَدْرَأِ ا مِ : لَ ا قُ مُ ثُ ضَوَعِ لَ ا رُ كُدِيْ مَلَوِ كَتَعْلَاح : اَهَلِ لَ ا قُ ا ذِ ا مِ فِ ا لَ خِ بِ رَهَ ا طِ لَ ا
قِ ا لَ طِ رَكَدِ وِ اِبْ ضَعُ نَمِ قَالَطَلَا ا ةَ دَا رِ ا يَلَعِ لُ دَتِ لَ ا حِ ةَلِ ا لَ دَ ا نُ هُ نُ كِيْ مَلِ ا ذِ ا قُ وِدْصِيْ هُنَأُ
تَايَا نَكَ لَ ا يِ فِ ا نُ رَكَدِ ا مِ يَلَعِ

"Хулуъ у тўғрисида хулоса қилиб айтадиган бўлсак, хулуъ икки қисмга бўлинади, эваз баробарига хулуъ қилиш ва эвазсиз хулуъ қилиш. Эрнинг аёлига талоқни ният қилиб, эвазни зикр қилмай сени хулуъ қилдим дейиши, эвазсиз хулуъ саналади ва бу хулуъ эмас талоқ бўлади. Агар эр талоқни ният қилмаса, у билан талоқ тушмайди. Чунки, сени хулуъ қилдим, деган лафз бизнинг наздимизда талоқнинг киноий лафзларидандир. Эр бу сўзни айтиб уч талоқни ният қилса, уч талоқ воқе бўлади. Агар икки талоқни ният қилса, бир талоқ воқе бўлади. Бу бизнинг учала асҳобларимиз наздида. Бу гап имом Зуфар раҳматуллоҳи алайҳга хилофдир. Эрнинг сени хулуъ қилдим деган сўзи, сен боинсан, деган сўзи манзилидандир. Хулуънинг иккинчи қисми эса, эваз билан зикр қилинган бўлиб, эрнинг эвазни зикр қилиб, сени шунчага хулуъ қилдим деган сўзи

кабидир. Хулуъ исми иккаласига ҳам ишлатилаверади. Лекин, хулуъ лафзини мутлоқ қилиб айтилинганда, луғат ва шариат урфида хулуънинг иккинчи нави ирода қилинади ва хулуъ урфий ҳамда шаръий ҳақиқат ҳисобланади. Ҳаттоки, эр бегона бир кишига эвазни зикр қилмай: "Хотинимни хулуъ қил" деса, хулуъси дуруст бўлмайди. Шунингдек, эр аёлини минг дирҳам эвазига хулуъ қилса, хотин ҳам уни қабул қилса, сўнг мен у билан талоқни ният қилмаган эдим деб айтса, қазоан эрни тасдиқ қилинмайди. Чунки, эвазни зикр қилишлик очик-ойдин талоқни ирода қилишга далилдир. Зоҳирдан юз ўгиришда уни тасдиқ қилинмайди. Эр аёлига эвазни зикр қилмай: "Сени хулуъ қилдим" деб сўнгра мен у сўзим билан талоқни ният қилмаган эдим, деган ҳолатни хилофи ўлароқ. Чунки, эр бундай ўринда тасдиқ қилинади. Ғазаб, талоқ музокараси каби талоқни ирода қилишга далолат қиладиган ҳолатни топилмаганлиги учун. Биз бу ҳақда киноятлар бобида зикр қилиб ўтганмиз" (Бадоиъус саноиъ).

ЭР ХУЛУЪДА АЁЛДАН ҚАНЧА МАБЛАҒ ОЛИШИ МУМКИН?

Фақиҳлар бу масала юзасидан чуқур изланишлар олиб бориб: "Эр томондан камчиликка йўл қўйилган ҳолатда аёлдан талоқ эвазига мол олиш макруҳи таҳримий ҳисобланади" деганлар. Бу ҳақда Қуръони каримда шундай дейилган:

أَيُّ شَيْءٍ مِّنْ أَوْدِحَاتِ آلِ فِرْعَوْنَ قُنُوءًا دِحًا مِّمَّاتٍ وَأَوْجِزَ نَكَاحٍ وَزَلَّ الذَّبِّ سَأْمُتَدْرَأْ نِإْوِ
 أَنْ يَبْمُ أَمْثِإْوِ أَنْ أْتُهُبْ هُنَّ وَدِحَاتُ

"Ва агар хотин ўрнига бошқа хотин олмоқчи бўлсангиз ва уларнинг бирига ҳаддан зиёд маҳр берган бўлсангиз ҳам, ундан ҳеч нарсани қайтариб олманг. Уни бўҳтон ва катта гуноҳ ҳолида оласизми?" (Нисо 20 оят).

Хато-камчилик ва итоатсизлик аёл томонидан бўлса, талоқ эвазига ҳақ олиш эр учун жоиз бўлади. Лекин, маҳр ва бошқа нарсаларга сарфлаган харажатлар миқдорича талоқ эвазига ҳақ олиши афзалдир. Агар эр аёлга маҳр бермаган бўлса, ҳеч қандай эвазсиз хулуъ қилади.

وَلَوْ أَلَّ تَزْوَنَنْ نِإْوِ زَشَنْ نِإْوِ هِيَلَعِ أَلْ أَمْعُ أَرْبِإِلِ هَبْ قَحْلُيْ وَيْ شِ دُحْ أَمْ يَحْتِ وَرَكَو
 هَآرَكَ يَنْ مَّشَلِ أَحْصَوْ حُتَفِ هَجْوَإِلِ يَلَعِ أَهْأَطْعِ أَمْ مَرْتُكَأَبْ وَلَوْ أَضْيْ أَرْوَشُنْ هُنْ م
 لُصْحَيْ هَبْ وَ هِيَهِيَزَنْتِ أَهْأَنْ دِيْفِيْ هَبْ سَأَبْ أَلِ يَقْتُلْمُ لِرِيْبَعَتْ وَ هَدَائِيْ زَلِ
 قِيْفُوتِلِ

"Хотиндан бирор нарсани олиш макруҳи таҳримийдир. Эр ўзи итоатсиз бўла туриб, эрнинг зиммасидаги хотиннинг ҳаққини соқит қилдириш ҳам макруҳи таҳримийга қўшилади. Агар аёл итоатсизлик қиса, хулуъ қилиш макруҳ саналмайди. Гарчи, эр томонидан ҳам итоатсизлик бўлсада ва берган маҳридан кўпроғига хулу қилсада ҳам. Хотинга берган нарсасидан кўпроғининг эвазига хулуъ қилиш ҳам макруҳдир. "Фатҳул қодир"да шундай дейилган. Шумунний берган маҳридан ортиғини олиш макруҳ

эканлигини тасдиқ қилган. "Мултақо" соҳиби томонидан ортиқчасини олишида зарар йўқ деган сўзи, макруҳи танзиҳий эканлигини ирода қилишдир" (Дуррул мухтор).

ХУЛУЪ САБАБЛИ МАҲР, НАФАҚА СОҚИТ БЎЛИБ, АЁЛ ЗИММАСИГА ХУЛУЪ МАБЛАҒИ ЛОЗИМ БЎЛАДИ

Хулуъ қилишнинг бир неча суратлари мавжуд бўлиб, биринчиси, хулуъ қилинаётган пайтда бирор маълум маблағ белгиланмай эр аёлини мутлоқ маблағ бериш эвазига хулуъ қилади. Бас, бу билан хулуъ дуруст бўлиб, эр-хотин зиммасидаги барча молиявий ҳақлар ўз-ўзидан соқит бўлади. Масалан, аёл эридан маҳрини ва бошқа совғаларни олгандан кейин эри уни мутлоқ хулуъ қилса, бас барча берилган совғалар ўз-ўзидан соқит бўлади, яъни аёл эрга берилган совғаларни, маҳрни қайтармайди ва эр ҳам уларни аёлдан талаб қила олмайди. Унинг акси ўлароқ, аёл эрига совға бериб, ҳали маҳрини олмаган бўлса ва эр уни мутлоқ хулуъ қилса, бас эр-хотин ўртасидаги молиявий ҳақлар ўз-ўзидан соқит бўлиб, аёл эридан на маҳрини, на берган совғаларини ва қолиб кетган нафақаларини талаб қила олади. Лекин, аёл ҳаққи бўлган идда нафақасини эридан олиши мумкин. Ҳа, идда пайтида бериладиган нафақаларни эр-хотин ўзаро келишиб, соқит қилсалар, бас соқит бўлади. Чунки, идда нафақаси аёлнинг ҳаққи бўлиб, у ўзи соқит қила олади. Лекин, идда пайтда эр аёлни турар жой билан таъминлаши шариат ҳаққи бўлиб, эр-хотин ўзаро келишиб соқит қилсалар ҳам соқит бўлмайди. Агар аёл эрининг уйини тарк қилиб бошқа жойда идда ўтказса, гуноҳкор бўлади.

Иккинчи хулуъ шуки, муайян маблағни тайин қилиб, маҳрни қайтариб беришни зикр қилмай хулуъ қилиш бўлиб, бас бу билан хулуъ дуруст бўлади ва маҳр ўз-ўзидан соқит бўлади ҳамда ваъдага мувофиқ белгиланган маблағни аёл эрига бериши лозим бўлади. Агар эр аёлга маҳрни аввал берган бўлса, берган маҳридан ортиғини олиши макруҳи таҳримий ҳисобланади. Ҳа, агар маҳр соқит бўлган бўлса, бас аёл уни эрдан талаб қила олмайди ва ваъда қилинган маблағни эрга бериши лозим бўлади. Агар хулуъ пайтида эр аёлга: "Маҳрни кечиш эвазига талоғингни бердим" деса ва аёл унга рози бўлса, бас аёл хулуъдан кейин маҳрни эрдан талаб қила олмайди.

Хулуъдан кейин никоҳ воситаси ила барпо қилинган ҳақлар соқит бўлади. Масалан, маҳр, нафақа ва бошқалар. Никоҳга тегишли бўлмаган ҳақлар соқит бўлмайди. Масалан, эр аёлдан насиёга бирор нарса харид қилган бўлса, унинг қиймати эр зиммасида хулуъдан кейин ҳам боқий қолади ёки аёл эрдан бирор нарса харид қилган бўлса, бас хулуъдан кейин ҳам уларни адо қилиш лозим бўлади.

هُوَ طَوْقٌ سَوَّلَ أَمْلًا مُؤَزَّلًا طَرَشَ أَضْرَالًا نَالًا لِمَا لَبَّ قُلُوبًا تَهَيَّجُ وَزَلَّ أَاهَ زَكَا

"Эр аёлини хулуъга мажбур қилса, хотин ҳеч қандай мол эвазисиз талоқ бўлади. Чунки, молни лозим бўлиши ва соқит бўлиши учун розилик шартдир" (Дуррул мухтор).

МОЛНИНГ ЭВАЗИГА ТАЛОҚ ҚИЛИШ БИЛАН МАҲР ВА БОШҚА НАРСАЛАР СОҚИТ БЎЛМАЙДИ

Эр-хотиндан бирортаси хулуъни хоҳламса ёки унга далолат қиладиган лафзларни ишлатмаса, балки эр мол эвазига талоқ беришни ваъда қилса ва маълум миқдорни тайин қилиб, аёлга талоқ берса, бас бу билан хулуъ бўлмайди. Балки, мол эвазига талоқ қилиш ҳисобланади. Билингики, бу билан бир боин талоқ воқе бўлади ва аёл маҳр, нафақа ва эрига берган нарсаларни талаб қила олади. Лекин, белгиланган маблағни аёл эрга бериши лозим бўлиб қолади.

نائبُ قَالِ طَلِّمَ لَمَ تَلَّ عَ حَيَّرِ صِلَ قَالِ طَلِّمَ وَ

"Мол эвазига сариҳ лафзлар билан талоқ қилиш боин талоқдир" (Дуррул мухтор).

طَوْقٌ حَلَّلَ طَوْقٌ سُمِّمٌ لِمَا لَعُجُ لِمَا نَعُجُ رَاحِ لِمَا تَلَّ عَ قَالِ طَلِّمَ نَأ

"Мол эвазига талоқ қилиш ҳақларни соқит қилувчи хулуъдан ташқари нарсадир" (Раддул мухтор).

ХУЛУЪДА ҚАЙСИ НАРСАЛАР БАДАЛ БЎЛА ОЛАДИ

Маҳрга қайси нарса берилса, хулуъда ҳам ўша нарсани бериш мумкин бўлади. Қайси нарсаларни маҳр сифатида бериш мумкин бўлмаса, уларни хулуъ сифатида ҳам берилмайди. Масалан, хамр, ўлимтик, қон каби нарсалар эвазига хулуъ қилинса, хулуъ дуруст бўлади. Лекин, аёлга улардан бирортасини эрга бериши ва олган маҳрини орқага қайтариши лозим бўлмайди.

تَعَقَّوْ اِدَاوَةَ اِدِهْ لَ اِي فَا ذَكَّ عَ لُحْلُ اِي فَا اَلَدَبَ نَ وُكَيَّ نَأَ زَا جَ اَرْهَمَ نَ وُكَيَّ نَأَ زَا جَ اَمَ
هُ قَرْفُ لَ اُتُبَّتْ اَهْ نَمَ كَلَّ ذُجَّ وُزَلَّ اَلْبَقْوِمَ دَ وَا اِةَ تَيِّمَ وَا رِي زَنَخَ وَا رِمَخَ تَلَّ عَ اُةَ لَ اُحْمُ لَ
يَّ سُدُقُ لَ اِي وَا حُ لَ اِي فَا اَذَكَّ اُئِي شَ اَهْرَهْمَ نَمَ دُرَّتَ اَلْوَلُغُجَ نَمَ اُةَ اَرْمُ لَ اِي لَعَّ عَيَّ شَ اَلَوِ

"Маҳр бўлиши жоиз бўлган нарсалар хулуънинг эвази бўлиши жоиздир. "Ҳидоя"да шундай дейилган. Агар хамр, тўнғиз, ўлимтик, қон каби мол бўлмаган нарсалар эвазига хулуъ қилинса ва эр бунга рози бўлса, ажрашиш собит бўлиб, хотин зиммасига бирор нарса бериш вожиб бўлмайди. Шунингдек, маҳридан бирор нарсани эрига қайтармайди. "Ҳовил қудсий"да шундай дейилган" (Фатвои ҳиндия).

БАЛОҒАТГА ЕТМАГАН БОЛА ВАЛИЙСИ ОРҚАЛИ ХУЛУЪ ҚИЛДИРА ОЛАДИ

Балоғатга етмаган қиз бевосита хулуъ қила олмайди. Ҳа, у томонидан

валийси хулуъ қилса, хулуъ дуруст бўлади. Лекин, балоғатга етмаган қиз ва унинг валийсига хулуънинг эвази лозим бўлмайди.

يَا وَيَا وَيَا تَلَبَّقْ وَلَا أَمَّا كَيْ حَصَّ الْأَيْفُ تَقْلَطُ أَوْ رَمَّ وَأُولَ الْأَمِّبُ تَرَ عَصُ بَالِ الْعَلَخِ
عُرَّبَتْ نَأْلُ الْأَمِّبُ مَزَلِي مَلَوْ عَزِّي مُمٌ

"Ота балоғатга етмаган қизини қизининг моли ёки маҳри эвазига хулуъ қилса, саҳиҳ қавлга биноан аёл талоқ бўлади. Аёл мумаййиза, яъни яхши ёмонни ажратадиган ёшда хулуъни қабул қилгани каби. Лекин, қизнинг ҳам, отанинг ҳам зиммасига мол бериш вожиб бўлмайди. Чунки, бу холис яхшилидир" (Дуррул мухтор).

БАЛОҒАТГА ЕТГАН ҚИЗНИНГ ВАЛИЙСИНИ ХУЛУЪ ҚИЛИШИ

Балоғатга етган қиз ижозати билан валий хулуъ қилса, бас бу жоиз. Агар қизнинг ижозатисиз валий хулуъ қилса, кечилган маҳр ёки хулуъни валий тўлайдими ёки бошқасими? Бас уни икки сурати мавжуд:

Биринчиси, агар валий уларни зиммасига олса, қиз рухсатига биноан, яъни кейинчалик қиз бунга розилик билдирса, валий томонидан қилинган хулуъ ўтади ва маҳр кечиб юборилган бўлади ҳамда хулуъ дуруст бўлади. Агар қиз хулуъга рухсат бермаса, маҳрини эридан талб қила олади. Эр эса, валийдан маҳрни талаб қилади;

Иккинчиси, валий хулуъни ёки маҳрни кечиб юборишни ўз зиммасига олмаса, бас бу қилинган хулуъ қизнинг рухсатига тўхтаб туради. Агар қиз рухсат берса, бас хулуъ дуруст бўлади ва эр зиммасидан маҳр соқит бўлади. Агар қиз хулуъга рухсат бермаса, бас хулуъ дуруст бўлмайди.

نَأْلُ الْوَالِيَابِ الْأَمِّبُ الْأَمِّبُ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ
مُتَّعُ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ
عَلَى عُرْبِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ
عَنْ عُرْبِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ الْوَالِيَابِ

"Шунингдек, балоғатга етган қизнинг отаси, қизининг изнисиз хулуъ қилса, қизнинг зиммасига мол бериш вожиб бўлмайди. Чунки, ота балоғатга етган қиз ҳақида бегона киши кабидир. "Фусулайн"да ота ёки бегона хулуънинг эвазини тўлашга зомин бўлсалар, хулуъ воқе бўлади. Агар бунга ижозат берса, аёл хулуъ қилинган бўлади ва маҳр эрнинг зиммасидан соқит бўлади. Агар хулуъга аёл рози бўлмаса, эридан маҳрни талаб қилади. Эр эса. Хулуъ қилдиргувчилардан маҳрни тўлатиб олади. Агар хулуъ қилдиргувчилар хулуъ эвазини беришга зомин бўлмасалар, хулуънинг аоқе бўлиш ёки бўлмаслиги аёлнинг ижозатига тўхтаб туради. Агар аёл хулуъга ижозат берса, хулуъ жоиз бўлади ва эр маҳр беришдан қутилади. Агар ижозат бермаса, хулуъ жоиз бўлмаса" (Раддул мухтор).

عَرَأَبُ مَلَانَا عَلَى رَأْسِ هِي وَهِيَ الْوَالِدَاتُ لِرَأْسِ يَفَوَاهِي فَطُورِ شَمِ
صَاحِلِ النَّبِيِّ رَهْتِ شُمُّهُنَّ إِفْعُلُ الْفَالِخِ بَ، أَفْعُلُ الْفَالِخِ يَفَوَاهِي أَمْعُتْ سَا بِلْعَيْ مَل
مَهْفَافِ مِغْلِ أَوْ

"Баҳр"да "Баззозия"дан зикр қилиниб, бир-бирларидан воз кечиш лафзлари талоқда истеъмом қилиш ғолиб бўлса, тало тушиши учун ниятга ҳожат бўлмайди. гарчи у киноий сўзлардан бўлсада. агар талоқда истеъмоли ғолиб бўлмаса, воз кечиш лафзларида ният шарт эканлиги боқий қолади. Бошқа киноий сўзларда ҳам шунингдекдир. Бу гапда "воз кечиш" урфда талоққа истеъмом қилиниши ғолиб эмаслигига ишора бордир. "Хулуъ"лафзининг хилофи ўлароқ. Чунки, у хос ва омма ичида талоқда ишлатилиши машҳурдир" (Раддул мухтор).

ТАЛОҚДАН КЕЙИН ХУЛУЪ

Ражъий талоқ иддасида аёл хулуъ қилишни хоҳласа, хулуъ қилдира олади. Лекин, боин талоқ иддасида хулуъ дуруст бўлмайди. Чунки, хулуъ билан ҳам боин талоқ воқе бўлади. Бу масала юқорида ўтди-ки, ражъий талоқдан кейин боин талоқ воқе бўлади. Лекин, боин талоқдан кейин боин талоқ воқе бўлмайди.

نَوَّابِلُ الْفَالِخِ الْفَالِخِ طَرَشِبَ نَوَّابِلُ الْفَالِخِ وَحَيْرُ صِلَا قَحْلِي حَيْرُ صِلَا
نَوَّابِلُ

"Сарих сарихга ва хотин иддадалигида боинга илашади. Лекин, киноий боин мутлоқ боинга илашмайди" (Дуррул мухтор).

ХУЛУЪНИ ШАРТГА БОҒЛАШ

Шартга таълиқ қилинган талоқ шарт топилиши билан воқе бўлгани каби шартга таълиқ қилинган хулуъ ҳам шарт топилиши билан воқе бўлади. Масалан, бир киши аёлига: "Агар уйга кирсанг бир миллион эвазига хулуъ қилдим" деса ва аёл уйга кирса талоқ воқе бўлиб, бир миллион сўм эрга бериши лозим бўлади. Лекин, аёл уйга киришдан олдин: "Бунга розиман" дейиши шартдир.

عَلَى كُنْتِ عَ لَخِ دَقَفَ رَادِلَا تَلَحَّ دَادِلَا وَتَأْرَمَالِ لَاقُ لُجْرَةَ نِيْنَا لَلَا نَعِيْنَا خَرَاتِ تَلَا يَف
لِوُحْدَلَا دُنْعُ تَلَبَقِ آدِلَا وَبُدِيْرِيْ فَلَابُ قَالِ طَلَا عَقِيْ رَادِلَا تَلَحَّ دَفِ فَلَأ

"Татархония"да "Хония" дан нақл қилиб шуни келтирадики, бир киши аёлига: "Ховлига кирсанг минг дирҳам эвазига сени хулуъ қилдим" деса ва аёл кираётган пайтда хулуъни қабул қилса, минг дирҳам эвазига талоқ тушади" (Раддул мухтор).

ЭВАЗНИ АДО ҚИЛИШ ШАРТИГА ХУЛУЪНИ БОҒЛАШ

Шартсиз маҳр ёки нақд пул эвазига хулуъ қилинса, бас хулуъ воқе бўлади ва аёл зиммасига нақд пулни бериш лозим бўлиб қолади. Лекин, нақд пул

тўлаш шартига кўра хулуъ қилса, шарт адо бўлгандан кейин хулуъ воқе бўлади. Агар аёл шартни адо қилмаса, хулуъ воқе бўлмайди.

ХУЛУЪДАН КЕЙИН РАЖЪАТ ҚИЛИШ

Эр хулуъ воситаси ила ёки талоқ лафзи билан аёлини хулуъ қилса, эр аёлини иккинчи бор никоҳга олса бўлади. Агар уч талоқ билан хулуъ қилса, шаръий ҳалоласиз иккинчи бор никоҳ дуруст бўлмайди.

ХУЛУЪДАН КЕЙИН ИДДА ЗАРУРДИР

Хулуъ талоқ бўлиб, ундан кейин идда ўтириш зарурдир. Шунинг учун хулуъдан кейин аёл иддасиз бошқа жойга тегиб кета олмайди.

حَالُ الْكُنْءِ لِلْأَوْزَارِ دُونَ عَرْمَةِ الْمَرْءِ إِذَا بَرَّتْ يَمِئَةً دَعَا

"Идда – кутишдир. У никоҳ узилган вақтда аёлга лозим бўлади" (Дуррул мухтор).